

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

OLIMPINĖ PANORAMA

2021 M. LIEPA NR. 7 (143)

PRIE STARTO LINIJOS

METUS ILGIAU NEI ĮPRASTAI
LAUKTA SPORTO ŠVENTĖ
PRASIDEDA – LIEPOS 23 D.
STARTUOJA TOKIJO OLIMPINĖS
ŽAIDYNĖS

DALYVAUJI LOTERIJOSE – VAŽIUOJI KARTU

8% nuo loterijos bilieto kainos keliauja
Lietuvos olimpiniam sportui

#IšviensuLTeam

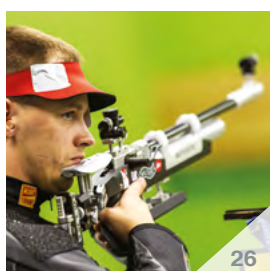
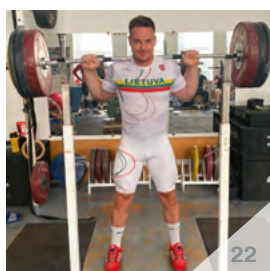
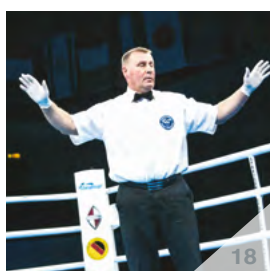

viking
lotto

EURO
JACKPOT

Keno
LOTO

4

SKAITYTOJAMS

L TOK PREZIDENTĖS MINTYS

6

OLIMPIEČIAI

LIETUVOS DELEGACIJA TOKIJO
OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE

12

TOKIJAS 2020

PIRMA STOTELĖ – SVETINGA HIRACUKA

14

SITUACIJA

KELYJE Į TOKIJĄ – NETIKĖTI BARJERAI

18

OLIMPINIS ARBITRAS

TAPTI TEISĖJU PASKATINO BROLIS

20

SPORTO MEDICINA

IŠBANDYMAS IR MEDIKAMS, IR ĮRANGOS
TIEKĖJAMS

22

VEIDAS

PER DIENĄ – PO 20 TONŲ

24

IŠ ARTI

SVARBIAUSIA – GERAI ATLIKTI SAVO DARBĄ

26

#AŠESULTEAM

ILGAS KELIAS IKI SVAJONĖS IŠSIPILDYMO

30

ŽVILGSNIS

L TOK MOKYMAI: IR ŽINIOS, IR ĮKVĖPIMAS

32

ISTORIJA

OLIMPINIAME KELYJE IŠSILAIKO NE VISI

35

KRONIKA

L TOK ĮVYKIŲ DIENORAŠTIS

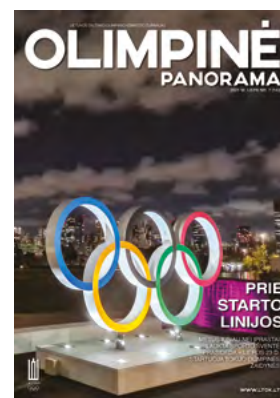
36

SKAITAU, ŽIŪRIU, KLAUSAU

NEGALI GYVENTI BE MUZIKOS

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

Leidžiamas nuo 2003 m.
Nr. 7 (143), 2021 m.

VIRŠELYJE

Tokijas pasitinka olimpines
žaidynes

Linos Motužytės nuotr.

REDAKTORIUS

Marius Grinbergas

AUTORIAI

Marytė Marcinkevičiūtė
Laima Stundžaitė
Lina Motužytė
Bronius Čekanauskas
Rita Bertulytė
Jolanta Mockevičienė
Rolandas V. Eidvilas
Paulius Matulevičius
Algis Balsys
Dominykas Genevičius

FOTOGRAFAI

Alfредas Pliadis
Elvis Žalदारis

KALBOS REDAKTORĖ

Inga Necelienė

MAKETUOTOJAS

Artūras Gimžauskas

KONTAKTAI

Olimpiečių g. 15, LT-09200 Vilnius
panorama@ltok.lt

INTERNETO SVETAINĖ

www.ltok.lt

Online ISSN 2351-5899

Jei norite dalytis žurnalo medžiaga su savo skaitytojais, privalu pranešti, kad informacijos šaltinis – „Olimpinė panorama“

PAGRINDINIS PRIORITETAS – SPORTININKŲ SAUGUMAS

TOKIJŲ OLIMPINĖS ŽAIDYNĖS PRASIDEDA. Į JAPONIJĄ JAU SUSIRINKO TŪKSTANČIAI SPORTININKŲ IŠ VISO PASAULIO. JŲ LAUKIĄ PAPILDOMI IŠŠŪKIAI IR NEĮPRASTA ATMOSFERA. APIE XXXII OLIMPIADOS ŽAIDYNIŲ STARTĄ „OLIMPINĖ PANORAMA“ KALBĖJOSI SU OLIMPINE ČEMPIONE, LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO PREZIDENTE DAINA GUDZINEVIČIŪTE.

Martyno Zarenbos nuotr.

Lietuvos delegacijos vadovė
D.Gudžinevičiūtė Tokijoje ne tik palaikys
Lietuvos sportininkus, bet ir vykdys
oficialias pareigas kaip TOK narė

Šiais metais nebuvo tradicinių sportininkų išlydėtuvių į žaidynes. Kodėl?

Dėl tos pačios priežasties, dėl kurios šios žaidynės bus kitokios nei visos ankstesnės – saugumo. Tarptautinis olimpinis komitetas visiems, vykstantiems į olimpinės žaidynės, primygtinai rekomendavo likus dviem savaitėms iki išvykimo maksimaliai sumažinti kontaktų skaičių. Todėl siekdami apsaugoti sportininkus šiais metais į žaidynes juos išlydime tyliai – be šventės, be ceremonijos, be spaudos konferencijos. Jų saugumas – pagrindinis prioritetas.

Didelė dalis Lietuvos olimpinės rinktinės jau išvyko į Japoniją. Kaip jie įsikūrė?

Kiek teko bendrauti su sportininkais ir misijos vadovais, viskas vyko sklandžiai, sportininkams užtikrintos sąlygos treniruotis, o su mūsų komanda dirbantis personalas yra pasirengęs padėti bet kokių klausimų.

Esame dėkingi Hiracukos miestui, kuris mūsų sportininkus taip svetingai priėmė. Plaukikai vieni dvi savaites treniravosi olimpinio dydžio baseine, irkluočiai intensyviai dirbo su irklavimo treniruokliais, gimnastui Robertui Tvorogalui Tokajo universitetas užleido gimnastikos salę – turime tikrai labai geras sąlygas, kurios šiuo metu ypač svarbios.

Saugumo reikalavimai numato, kad į olimpinį kaimelį sportininkai gali būti įleidžiami tik likus penkioms dienoms iki savo sporto šakos varžybų starto. Tai sukelia nepatogumų iš kitų žymeny atvykusiems sportininkams, juk penkios dienos prisitaikyti prie klimato ir laiko skirtumo – stipriai per mažai.

Buriuotojai Viktorija Andrulytė ir Juozas Bernotas buvo pirmieji, kurie įsikūrė olimpiniam kaimelyje. Tiesa, jų kaimelis – ne Tokijoje, o visai netoli Hiracukos esantis sportininkams pritaikytas viešbutis tarp kalnų ir vandenyno.

Daug mūsų atletų jau lankėsi Japonijoje, todėl dabar nėra taip apmaudu, kad pasigrožėti šios šalies gamta ir architektūra gali tik per autobuso ar kambario langą.

Ar saugumo reikalavimai išties tokie griežti, kaip buvo prognozuota?

Taip. Manau, tai suprantama ir sveikintina. Pagalvokite, juk pandemijos metu japonai priima tūkstančius žmonių iš viso pasaulio. Turime gerbti nustatytas taisykles, juk tai ir dėl mūsų, ir dėl jų saugumo.

Kiekvieną rytą mūsų komanda pradeda atlikdama antigeno testą iš seilių, visur privaloma dėvėti kaukę, dezinfekuoti rankas, laikytis atstumo, draudžiama bendrauti su vietiniais, išskyrus su mūsų sportininkais dirbančią komandą.

D.Karalienė ir M.Valčiukaitė bei kiti irkluotojai jau treniravosi olimpiniam kanale

Judėjimas – labai ribotas. Hiracukoje galima išeiti tik iki šalia viešbučio esančio restorano, kuris skirtas tik lietuviams. Rytais sportininkai gali pasivaikščioti stadione, o į visas sporto bazes vežami autobusu.

Olimpiniam kaimelyje laisvės šiek tiek daugiau, sportininkai gali vaikščioti kaimelio teritorijoje.

Jūs irgi jau įsikūrėte Tokijuje, laukia ne tik Lietuvos delegacijos vadovės, bet ir TOK narės pareigos. Kokie pagrindiniai darbai numatyti?

Liepos 20–21 d. Tokijuje vyks 138-oji TOK sesija. Pirmoji po ilgos pertraukos, į kurią TOK nariai rinksis gyvai. Turbūt pagrindinis sesijos akcentas – 2032 m. olimpių žaidynių sostinė patvirtinti Brisbaną.

Tradicškai TOK nariai privalo dalyvauti olimpių žaidynių apdovanojimų ceremonijose ir nugalėtojams įteikti medalius. Dėl epidemiologinės situacijos medalių kabinimo turbūt bus atsisakyta, bet pareiga dalyvauti apdovanojimų ceremonijoje liks. Labai norėčiau, kad man tektų laimėti sveikinti mūsų sportininkus.

Vis dėlto svarbiausias mano, kaip LTOK prezidentės ir Lietuvos delegacijos vadovės, tikslas Tokijuje – palaikyti mūsų sportininkus. Sirgaliai į žaidynių arenas Tokijuje įleidžiami nebus, todėl stengsiuosi aplankyti kuo daugiau varžybų, kad mūsų atletai

tribūnoje matytų Lietuvos vėliavą ir jaustų palaikymą.

Kaip manote, ar varžytis tuščiose arenose bus sunkiau?

Manau, kad žaidynių atmosfera nuo to nukentės, bet arenos visiškai tuščios nebus. Pasitelkus naujausias technologijas sportininkai girdės sirgalių emocijas iš praėjusių žaidynių, o sporto aštuoliai iš viso pasaulio atletus galės palaikyti virtualiai.

Į olimpinės žaidynės susirenka geriausi planetos sportininkai, tikri profesionalai. Manau, svarbiausia, kad visi varžybų dalyviai liktų sveiki ir saugūs, o prie visa kita prisitaikys.

Lietuvos rinktinėje – 41 sportininkas. Ko jūs, kaip LTOK prezidentė, tikėtės iš šių žaidynių?

Pirmiausia didžiuojusi visais sportininkais, kurie iškovojo olimpių kelialapius ir atstovaus Lietuvai olimpinėse žaidynėse. Ši rinktinė – nors nedidelė, bet perspektyvi. Turime patyrusių sportininkų, kurie jau dalyvavo ne vieneriose žaidynėse ir gali pradžiuginti, yra ir potencialaus jaunimo, kuris gali iššauti.

Pirmiausia tikiuosi, kad sportininkai liks sveiki. Taip pat viliojusi, kad jiems pavyks pajauti olimpinę dvasią ir iš Lietuvos atsikrėsiantį sirgalių palaikymą, susikaupti ir būti geriausiems, kokie tik gali būti.

Kalbino Lina Motužytė

LIETUVOS DELEGACIJA TOKIJO OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE

Baidarių ir kanojų irklavimas

Mindaugas MALDONIS
Gimė 1991 03 30
Gimtasis miestas – Daugai
Rungtis – vienvietė baidarė
K1 (200 m)
Olimpinė patirtis – debiutas

Jurijus VAŠČENKOVAS
Kineziterapeutas

Dviračių plentas | Vyrų

Evaldas ŠIŠKEVIČIUS
Gimė 1988 12 30
Gimtasis miestas – Vilnius
Rungtis – grupinės lenktynės
Olimpinė patirtis – debiutas

Artūras KASPUTIS
Treneris

Paulius KATINAS
Kineziterapeutas

Buriavimas

Viktorija ANDRULYTĖ
Gimė 1992 04 16
Gimtasis miestas – Kaunas
Rungtis – „Laser Radial“ klasė
Olimpinė patirtis – debiutas

Gintautas BERNOTAS
Treneris

Juozas BERNOTAS
Gimė 1989 04 23
Gimtasis miestas – Kaunas
Rungtis – RS:X burlenčių klasė
Olimpinė patirtis: Rio de Žaneiras (2016 m.), Londonas (2012 m.)

Linas EIDUKEVIČIUS
Treneris

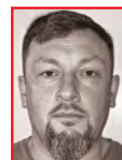

Asta IVAŠINIENĖ
Kineziterapeutė

Dviračių trekas

Simona KRUPECKAITĖ
Gimė 1982 12 13
Gimtasis miestas – Utena
Rungtis: komandinis sprintas ir asmeninės sprinto bei keirino rungty
Olimpinė patirtis: Rio de Žaneiras (2016 m.), Londonas (2012 m.), Pekinas (2008 m.), Atėnai (2004 m.)

Dmitrijus LEOPOLDAS
Treneris

Miglė MAROZAITĖ
Gimė 1996 03 10
Gimtasis miestas – Panevėžys
Rungtis: komandinis sprintas ir asmeninės sprinto bei keirino rungty
Olimpinė patirtis – debiutas

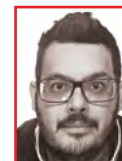

Tomas LINKSMUOLIS
Kineziterapeutas

Dviračių plentas | Moterys

Rasa LELEIVYTĖ
Gimė 1988 07 22
Gimtasis miestas – Vilnius
Rungtis – grupinės lenktynės
Olimpinė patirtis – debiutas

Matteo FERRARI
Mechanikas

Paolo BALDI
Kineziterapeutas

Gediminas KASTANAUSKAS
Treneris

Dziudo

Sandra JABLONSKYTĖ

Gimė 1992 05 08

Gimtasis miestas – Kaunas
Rungtis – svorio kategorija per 78 kg

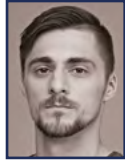
Olimpinė patirtis – debiutas

Danguolė NOVIKOVIENĖ

Trenerė

Gimnastika

Robertas TVOROGALAS

Gimė 1994 10 05

Gimtasis miestas – Vilnius
Rungtis – sportinė gimnastika (daugiakovė)

Olimpinė patirtis – Rio de

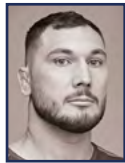
Žaneiras (2016 m.)

Jevgenijus IZMODENOVAS

Treneris

Imtynės

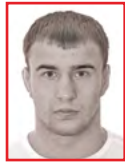

Mantas KNYSTAUTAS

Gimė 1994 05 20

Gimtasis miestas – Klaipėda
Rungtis – graikų-romėnų imtynės (svorio kategorija iki 130 kg)

Olimpinė patirtis – debiutas

Romas FRIDRIKAS

Treniruočių partneris

Mindaugas EŽERSKIS

Treneris

Ruslanas VARTANOVAS

Treneris

Irklavimas

Donata KARALIENĖ

Gimė 1989 06 11

Gimtasis miestas – Šilalė
Rungtis – porinė dvivietė valtis (W2x)

Olimpinė patirtis: Rio de

Žaneiras (2016 m.), Londonas (2012 m.)

Milda VALČIUKAITĖ

Gimė 1994 05 24

Gimtasis miestas – Vilnius
Rungtis – porinė dvivietė valtis (W2x)

Olimpinė patirtis – Rio de

Žaneiras (2016 m.)

Dominykas JANČIONIS

Gimė 1993 02 28

Gimtasis miestas – Vilnius
Rungtis – porinė keturvietė valtis (M4x)

Olimpinė patirtis: Rio de

Žaneiras (2016 m.)

Martynas DŽIAUGYS

Gimė 1986 11 08

Gimtasis miestas – Kaunas
Rungtis – porinė keturvietė valtis (M4x)

Olimpinė patirtis: Rio de

Žaneiras (2016 m.)

Mindaugas GRIŠKONIS

Gimė 1986 01 17

Gimtasis miestas – Vilnius
Rungtis – vienvietė valtis (M1x)

Olimpinė patirtis: Rio de

Žaneiras (2016 m.), Londonas (2012 m.), Pekinas (2008 m.)

Egidijus BALČIŪNAS

Komandos vadovas

Kęstutis KEBLYS

Treneris

Rasa BATULEVIČIŪTĖ

Kineziterapeutė

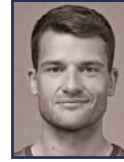
Aurimas ADOMAVIČIUS

Gimė 1993 09 23

Gimtasis miestas – Kaunas
Rungtis – porinė dvivietė valtis (M2x)

Olimpinė patirtis – Rio de

Žaneiras (2016 m.)

Saulius RITTERIS

Gimė 1988 08 23

Gimtasis miestas – Vilnius
Rungtis – porinė dvivietė valtis (M2x)

Olimpinė patirtis: Rio de

Žaneiras (2016 m.), Londonas (2012 m.)

Dovydas NEMERAVIČIUS

Gimė 1996 12 11

Gimtasis miestas – Kaunas
Rungtis – porinė keturvietė valtis (M4x)

Olimpinė patirtis: Rio de

Žaneiras (2016 m.)

Armandas KELMELIS

Gimė 1998 03 22

Gimtasis miestas – Kaunas
Rungtis – porinė keturvietė valtis (M4x)

Olimpinė patirtis: Rio de

Žaneiras (2016 m.)

Virgaudas LEKNICKAS

Treneris

Robertas TAMULEVIČIUS

Treneris

Mantvydas ŠILKŪNAS

Gydytojas

Giedrius BIELIAUSKAS

Treniruočių partneris

Lengvoji atletika

Adrijus GLEBAUSKAS
Gimė 1994 11 20
Gimtasis miestas – Kėdainiai
Rungtis – šuolis į aukštį
Olimpinė patirtis – debiutas

Diana ZAGAINOVA
Gimė 1997 06 20
Gimtasis miestas – Vilnius
Rungtis – trišuolis
Olimpinė patirtis – debiutas

Andrius GUDŽIUS
Gimė 1991 02 14
Gimtasis miestas – Kaunas
Rungtis – disko metimas
Olimpinė patirtis – Rio de Žaneiras (2016 m.)

Marius ŽIUKAS
Gimė 1985 06 29
Gimtasis miestas – Prienai
Rungtis – 20 km sportinis ėjimas
Olimpinė patirtis: Rio de Žaneiras (2016 m.), Londonas (2012 m.), Pekinas (2008 m.)

Liveta JASIŪNAITĖ
Gimė 1994 07 25
Gimtasis miestas – Rokiškis
Rungtis – ieties metimas
Olimpinė patirtis – debiutas

Nijolė MEDVEDEVA
Komandos vadovė

Arturas MASTIANICA
Gimė – 1992 07 30
Gimtasis miestas – Švenčionys
Rungtis – 50 km sportinis ėjimas

Audronė GAVELYTĖ
Trenerė

Olimpinė patirtis – Rio de Žaneiras (2016 m.)

Edis MATUSEVIČIUS
Gimė 1996 06 30
Gimtasis miestas – Vilnius
Rungtis – ieties metimas
Olimpinė patirtis – debiutas

Gražina GOŠTAUTAITĖ
Trenerė

Airinė PALŠYTĖ
Gimė 1992 07 13
Gimtasis miestas – Vilnius
Rungtis – šuolis į aukštį
Olimpinė patirtis – Rio de Žaneiras (2016 m.), Londonas (2012 m.)

Vaclovas KIDYKAS
Treneris

Londonas (2012 m.)

Agnė ŠERKŠNIENĖ
Gimė 1988 02 18
Gimtasis miestas – Kaunas
Rungtis – 400 m bėgimas
Olimpinė patirtis – debiutas

Tatjana KRASAUSKIENĖ
Trenerė

Gediminas TRUSKAUSKAS
Gimė 1998 01 02
Gimtasis miestas – Vilnius
Rungtis – 200 m bėgimas
Olimpinė patirtis – debiutas

Edmundas MATUSEVIČIUS
Treneris

Brigita VIRBALYTĖ
Gimė 1985 02 01
Gimtasis miestas – Alytus
Rungtis – 20 km sportinis ėjimas
Olimpinė patirtis: Rio de Žaneiras (2016 m.), Londonas (2012 m.)

Viktoras MEŠKAUSKAS
Treneris

Teresė NEKROŠAITĖ
Trenerė

Lengvoji atletika

Martas SKRABULIS
Treneris

Tomas VOROBYOVAS
Gydytojas

Tomas BENDARAVIČIUS
Kineziterapeutas

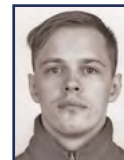

Laura GEDMINAITĖ
Kineziterapeutė

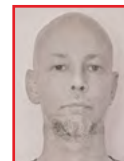

Mantas LESNICKAS
Kineziterapeutas

Šaudymas

Karolis GIRULIS
Gimė 1986 11 01
Gimtasis miestas – Alytus
Rungtis: 10 m oriniu šautuvu ir 50 m šautuvu (3x40)
Olimpinė patirtis – debiutas

Nemanja MIROSLJEVAS
Treneris

Sunkioji atletika

Arnas ŠIDIŠKIS
Gimė 1990 07 05
Gimtasis miestas – Anykščiai
Rungtis – svorio kategorija iki 109 kg
Olimpinė patirtis – debiutas

Vincas ŠLEVINSKIS
Treneris

Plaukimas

Simonas BILIS
Gimė 1993 11 11
Gimtasis miestas – Panevėžys
Rungtis – 4×100 m
kombinuota estafetė
Olimpinė patirtis – Rio de Žaneiras (2016 m.)

Deividas MARGEVIČIUS
Gimė 1995 04 26
Gimtasis miestas – Kaunas
Rungtis – 4×100 m
kombinuota estafetė
Olimpinė patirtis – Rio de Žaneiras (2016 m.)

Danas RAPŠYS
Gimė 1995 05 21
Gimtasis miestas – Panevėžys
Rungtis: 200 m ir 400 m
plaukimas laisvuju stiliumi,
200 m kompleksiniu būdu, 4×100 m
kombinuota estafetė
Olimpinė patirtis – Rio de Žaneiras (2016 m.)

Andrius ŠIDLAUSKAS
Gimė 1997 04 06
Gimtasis miestas – Panevėžys
Rungtis: 100 m ir 200 m
plaukimas krūtine, 4×100 m
kombinuota estafetė
Olimpinė patirtis – Rio de Žaneiras (2016 m.)

Giedrius TITENIS
Gimė 1989 07 21
Gimtasis miestas – Anykščiai
Rungtis – 100 m plaukimas
krūtine
Olimpinė patirtis: Rio de Žaneiras (2016 m.), Londonas (2012 m.), Pekinas (2008 m.)

Kotryna TETEREVKOVA
Gimė 2002 01 26
Gimtasis miestas – Vilnius
Rungtis – 100 m ir 200 m
plaukimas krūtine
Olimpinė patirtis – debiutas

Paulius ANDRIJAUSKAS
Treneris

Ina PAIPELIENĖ
Trenerė

Žilvinas OVSIUKAS
Treneris

Lina KATELYTĖ
Gydytoja

Andrius BOGDELIS
Kineziterapeutas

Šiuolaikinė penkiakovė

Laura ASADAUSKAITĖ-ZADNEPROVSKIENĖ
Gimė 1984 02 28
Gimtasis miestas – Vilnius
Rungtis – asmeninės
varžybos

Olimpinė patirtis: Rio de Žaneiras (2016 m.), Londonas (2012 m.), Pekinas (2008 m.)

Justinas KINDERIS
Gimė 1987 05 24
Gimtasis miestas – Panevėžys
Rungtis – asmeninės
varžybos

Olimpinė patirtis: Rio de Žaneiras (2016 m.), Londonas (2012 m.)

Gintarė VENČKAUSKAITĖ
Gimė 1992 11 04
Gimtasis miestas – Klaipėda
Rungtis – asmeninės
varžybos
Olimpinė patirtis – Londonas (2012 m.)

Paulius ALEKSANDRAVIČIUS
Treneris

Jevgenijus KLIOSOVAS
Treneris

Dalius STRAZDAS
Treneris

Marius MATULIONIS
Kineziterapeutas

Vytautas PAZNANSKIS
Jojimo specialistas

Delegacijos vadovybė

Daina Gudžinevičiūtė
Delegacijos vadovė

Valentinas Paketūras
Delegacijos vadovo pavaduotojas

TOKYO 2020

Misija ir aptarnaujantis personalas

Einius Petkus
Misijos vadovas

Lina Motužytė
Atstovė ryšiams su žiniasklaida

Agnė Vanagienė
Misijos vadovo pavaduotoja,
Lietuvos delegacijos atstovė,
atsakinga už COVID-19 valdymą

Vita Balsytė
Atašė

Dalius Barkauskas
Vyr. gydytojas

Alma Kajėnienė
Gydytoja

Diana Baubiniė
Gydytoja

Andrius Liachovičius
Psichologas

Olimpinis Festivalis

TOKYO 2020

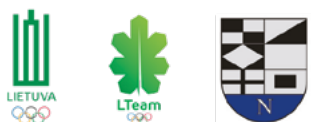
Liepos 23 – rugpjūčio 8 d.
Nida

- Sportinės veiklos visai šeimai
- Mankštos su olimpiete Egle Balčiūnaite
- Tiesioginės Tokijo olimpinių žaidynių transliacijos
- Kino seansai, protmūšiai, varžybos
- Susitikimai su „LTeam“ sportininkais
- Vido Bareikio koncertas liepos 23 d. 21 val.
- Vaido Baumilos koncertas rugpjūčio 8 d. 21 val.

www.olimpinisfestivalis.lt

Festivalio organizatoriai

Rėmėjai

M.Griškonio rankoje – japonų iškeptas šakotis

PIRMA STOTELĖ – SVETINGA HIRACUKA

LIETUVOS RINKTINĖ OLIMPINĘ KELIONĘ PRADĖJO HIRACUKOJE. MAŽDAUG VALANDA KELIO NUO TOKIJO NUTOLĖS MIESTAS LIETUVIUS PRIĖMĖ Į AKLIMATIZACIJOS STOVYKLĄ.

LINA MOTUŽYTĖ

Pirmieji čia atvyko plaukikai. Jie dvi savaites vieni treniravosi olimpinio ilgio Soho parko sporto bazės baseine.

„Kadangi jau buvome Hiracukoje prieš trejus metus, sporto bazė mums jau buvo pažįstama. Tiesa, tuomet vanduo buvo šiek tiek per šiltas ir baseine būdavome ne vieni. Trenerė net negalėdavo švilpti, nes švilpuku galėjo naudotis tik gelbėtojai. Dabar turime viską, ko reikia. Plaukiu savo malonumui ir dirbu tai, ką reikia daryti. Nereikia sukti galvos. Tiesiog ateinu, padarau savo darbą, išeinu ir laukiu pagrindinio starto“, – sakė Danas Rapšys.

Japonai lietuvius sutiko svetingai ir net paruošė staigmeną. Vietinė kepykla atletams iškepė šakotį, kurio receptą tobulino net metus.

Sužinoję, kad Hiracukos miestas aklimatizacijos stovyklai surengti priims Lietuvos sportininkus, konditeriai nusprendė lietuviams iškepti šakotį. Vis dėlto užduotis pasirodė sunkesnė, nei iš pradžių manyta: lietuviško šakočio receptą rasti nebuvo paprasta. Prie proceso prisidėjo ir Hiracukos savivaldybė, ir Lietuvos ambasada Japonijoje. Išstobulinti receptą bei rasti geriausią gamybos technologiją konditeriams užtruko metus. Kepykla net pakoregavo turimą vokiško baumkucheno kepimo volelio sukimosi greitį, kad ant šakočio atsirastų spygliukų.

„Ne visai toks kaip mūsų, bet skanus, – juokėsi irklautojas Min-daugas Griškonis. – Be galo malonu, jog žmonės čia taip stengia-

si, kad pasijustumė kaip namie. Nors Hiracukoje praleidome tik kelias dienas, jau spėjome pajauti japonų svetingumą.“

Hiracukoje stovyklavusi dziudo imtynininkė Sandra Jablonskytė sulaukė pasiūlymo, kurį galima išgirsti vos kartą gyvenime. Jai kartu su plaukiku Giedriumi Titeniu buvo patikėta Tokijo olimpinų žaidynių atidarymo ceremonijoje nešti Lietuvos vėliavą.

Šį kartą šalių parade dalyvaus tik sportininkai, o dėl sugriežtinto atvykimo į olimpinį kaimelį, tikėtina, jų bus gerokai mažiau. Pirmą kartą olimpinų žaidynių istorijoje vėliavą neš ir sportininkas, ir sportininkė.

„Tikrai nesitikėjau, kad man teks ši garbė. Tai pirmosios mano žaidynės, o apie vėliavos nešimą net nesvajojau, todėl dabar šiek tiek jaudinuosi. Jaučiu didelę atsakomybę, man garbė būti tarp tų sportininkų, kurie per žaidynes yra nešę trispalvę“, – sakė S.Jablonskytė.

Iš Hiracukos į olimpinį kaimelį pirmieji išvyko buriuotoja Viktorija Andrulytė ir burlentininkas Juozas Bernotas. Jų olimpinis kaimelis – visai netoli Hiracukos esantis sportininkams pritaikytas viešbutis, o olimpinės varžybos vyks greta įspūdingo grožio Enošimos salos.

Olimpiniame kaimelyje Tokijuje pirmieji apsigyveno irklautojai. Lietuviams čia skirtas visas vieno iš pastatų 16 aukštas, iš kurio atsiveria įspūdinga panorama į Tokiją įlanką ir garsųjį Vaivorykštės tiltą.

Plaukikė K.Teterevkova

Irkluotojai prieš treniruotę apžiūrėjo iš Lietuvos atkeliavusias valtis

Lietuvos plaukikai Hirakus stadione

S.Jablonskytė kartu su G.Titeniu per žaidynių atidarymą neš Lietuvos vėliavą

D.Rapšio treniruotė su kineziterapeutu A.Bogdeliu

„Buvo smalsu, kaip viskas atrodys dėl pandemijos iššūkių ir saugumo priemonių, tačiau nors eismas ir žmonių kiekis ribojamas, šventinę varžybų dvasią tikrai jaučiu.

Nors negalime apsikabinti su seniai matytais draugais iš kitų šalių, tačiau vien šypsena per kaukę ar rankos mostas sušildo širdį. Žinoma, liūdna, kad šios žaidynės kitokios, bet aš džiaugiuosi, kad jos vyksta ir kad turiu galimybę jose dalyvauti“, – sakė irkluotoja Donata Karalienė.

Irklavimo trasa nuo olimpinio kaimelio įsikūrusi per 20 min. autobusu įveikiamą atstumą. Liepos 18-ąją Lietuvos irklavimo rinktinė čia surengė pirmąją treniruotę.

Irklavimo bei baidarių ir kanojų trasa įrengta kanale, esančiame tarp Tokijo uosto vidinio bei išorinio molo. Planuojama, kad po žaidynių šioje trasoje toliau vyks varžybos, bus įrengta visuomenei atvira poilsio zona.

„Irklavimo bazė tikrai nenuvylė. Turime atskirą kambarį mankštai, dušą, valtis laikome elinge. Sąlygos tikrai geros. Pirmoji treniruotė taip pat pavyko gerai, baigėme susireguliuoti valtį, po truputį pratinamės prie vandens ir karšto oro“, – sakė Aurimas Adomavičius.

Beje, treniruotės metu temperatūra siekė 32 laipsnius.

V.Andrulytė ir J.Bernotas iš Hirakus persikėlė į buriuotojų olimpinį kaimelį

A.Gudžius

KELYJE Į TOKIJĄ – NETIKĖTI BARJERAI

LIETUVOS LENGVOSIOS ATLETIKOS RINKTINĖ BUS GAUSIAUSIA MŪSŲ ŠALIES OLIMPINĖJE DELEGACIJOJE – TOKIJO ŽAIDYNĖSE RUNGSIS VIENUOLIKA LIETUVOS LENGVAATLEČIŲ. PENKIAIS MAŽIAU NEI 2016 M. RIO DE ŽANEIRE.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

Tiesa, jeigu žaidynės būtų vykusios 2020-aisiais, komanda galėjo būti gausesnė: disko metikė leva Zarankaitė, trišuolininkė Dovilė Kilty ir 1500 m bėgikas Simas Bertašius pagal reitingus tais metais užėmė aukštas pozicijas ir realiai pretendavo tapti Tokijo olimpiečiais. Kelialapį buvo iškovoję ir ėjike Živilė Vaičiukevičiūtė, tačiau ji nutarė baigti sportininkės karjerą, o minėti lengvaatlečiai nukrito į žemesnę reitingo poziciją ir į Tokiją nepateko.

„2020-aisiais buvo visiškai kita situacija, o šie metai mums iškrėtė daug nemalonių siurprizų. Metai visiems buvo sunkūs, tačiau varžybų sąlygos, kokiomis sportininkai rinko reitingo taškus, buvo nevienodos. Didžiosios šalys, turinčios stiprių vadybininkų, gavo gerokai daugiau galimybių iškovoti kelialapius nei mūsų atletai. Kiekvienas vadybininkas žiūri savo kišenės ir čia atsiranda problemų: pajėgūs mūsų sportininkai nepateko į gero lygio varžybas, kuriose buvo galima rinkti reitingo taškus. Tomis nelygiomis sąlygomis liko nepatenkinti ne tik mūsų, bet ir kitų šalių lengvaatlečiai.

Visų rungčių normatyvai buvo be proto paaukštinti, jų net negalima lyginti su Londono ar Rio de Žaneiro žaidynių normatyvais. Kai kuriose rungtyse juos įvykdė ne tiek daug lengvaatlečių. Tarkime, ieties metikė Liveta Jasiūnaitė į olimpinės žaidynės pagal reitingą pateko 22-a, o iš viso jėgas bandys 32 sportininkės.

Šuolininkėms į aukštį reikėjo peršokti 196 cm, o vyrams – 233 cm. Šuolininkų į tolį normatyvas buvo 6 m 80 cm. Vyrams diską reikėjo nusviesti 66 m, o moterims trišuoliu nušokti 14 m 32 cm.

Po olimpinė žaidynių rezultatai bus kruopščiai analizuojami.

Manau, dėl olimpinės atrankos sistemos Tarptautinė lengvosios atletikos federacija sulauks nemažai priekaištų ir turės imtis priemonių toms spragoms ištaisyti.

Džiaugiuosi mūsų lengvaatlečiais, kurie nuėjo ilgą kelią ir, nepaisant didžiulės konkurencijos bei dėl kelialapių kovojusių 214 valstybių atletų, pateko į olimpinės žaidynės. Tai didelė garbė ir kiekvieno sportininko didžiausia svajonė.

Niekas už ačiū mums kvietimų į Tokiją nedalijo, juos turėjome išsikovoti. Labai vertinu didžiulį mūsų sportininkų ir jų trenerių darbą, tai aukščiausia lyga. Tačiau ne visiems tai duota. Kitiems didžiausias siekis ir galimybė – Europos čempionatas. Tai irgi pasiekimas“, – mintimis dalijasi Lietuvos lengvosios atletikos federacijos viceprezidentė ir generalinė sekretorė, šalies lengvaatlečių olimpinės komandos vadovė Tokijuje Nijolė Medvedeva.

Rio de Žaneiro olimpinėse žaidynėse dalyvavo net penki Lietuvos maratonininkai, o Tokijuje nebus nė vieno. Kas atsitiko, juk pajėgių bėgikų tikrai netrūksta?

Pirmą sykį nuo 2000 m. Sidnėjaus žaidynių neturėsime maratono bėgikų. 2016-aisiais netgi kilo klausimų, ką reikės siųsti į Rio de Žaneirą, nes olimpinis normatyvas įvykdė penkios maratonininkės, o šaliai galėjo atstovauti tik trys. Olimpinėse žaidynėse dalyvavo ir du mūsų vyrai.

Dabar viskas kardinaliai pasikeitė. Pasidarius nelygioms olimpinės atrankos sąlygoms ir atšaukus kone visas varžybas, maratono bėgikai neturėjo galimybių savęs realizuoti. Pandemija jiems

N. Medvedeva

Lietuvos ėjikai varžysis Sapore. Iš viršaus į apačią: B. Virbalytė-Dimšienė, M. Žiūkas ir A. Mastianica

E. Matusevičius

žiauriai pakišo koją. Lietuvos bėgimo taurės varžybose dalyvauja mėgėjai, kurių kasmet gausėja. Tačiau mėgėjai skiriasi nuo profesionalų. Mėgėjai sportuoti pradeda ganėtinai vėlai, neturi lengvosios atletikos įgūdžių ir maratono bėgikais iš karto netampa.

Kažkada mūsų maratono bėgikai stadionuose bėgiojo 1500 m, 5000 m ir 10 000 m distancijas. Nuo čia ir pradeda augti maratonininkai. Tikėkimės, kad kada nors iš tų mėgėjų išaugs ir maratono bėgikų. Tačiau tam reikia laiko. Per ankstesnes olimpinės žaidynes neturėjome nei 200 m, nei 400 m nuotolių bėgikų, apie tai nė nesapnavome, o dabar jų turime.

Pakalbėkime apie mūsų Tokijo olimpiečius. Pradėkime nuo metikų. Ar Andrius Gudžius, Liveta Jasiūnaitė ir Edis Matusevičius tinkamai pasirengė olimpinėms kovoms? Kokias vietas jie pajėgūs užimti?

A. Gudžiui tai bus antrosios olimpinės žaidynės. Per tuos penkerius metus jis ypač fiziškai sustiprėjo, nors ir turėjo gana daug problemų, operacijų. Tokio lygio sportininkui traumų praktiškai neįmanoma išvengti, bet pasaulio ir Europos čempionas yra tvirto charakterio, užsigrūdinęs ir tas smulkias traumas bando kuo skubiau išsigydyti.

Besirengdamas žaidynėms Andrius dalyvavo keliose varžybose, nebuvo taip, kad viską laimėtų. Tačiau tikėtina, kad jis pačią geriausią sportinę formą pasieks tada, kai to reikės – per olimpinės žaidynes.

Aš tikiu sportininku, jis labai motyvuotas, su treneriu Vaclovu Kidyku tikslingai viską planuoja. Nenoriu kalbėti apie jo vietą olimpinėse žaidynėse, tarkime, mane tenkintų medalis. Mūsų čempionas pats to tikisi, tačiau iš anksto nekabinkime jam medalio, nes sektoriuje pajėgių varžovų bus daug ir jie viską išsiaiškins tą dieną tame pačiame sektoriuje.

2019-aisiais L. Jasiūnaitė iki olimpinio normatyvo trūko 2 cm. Per tą laiką kaunietė subrendo ir reitinge praktiškai nenukrito žemiau, jos pozicija išliko stabili. Kiekvieną dieną jos sportinė forma gerėja ir mus tenkintu, jeigu ieties metikė patektų į finalą.

Olimpinėse žaidynėse debiutuojantis E. Matusevičius prie jam pačiam priklausančio Lietuvos ieties metimo rekordo (2019 m. – 89 m 17 cm) kol kas nepriartėja, betgi rekordai kiekvieną dieną negimsta. Tokijoje tikimės geresnių rezultatų, nei jis pasiekė besirengdamas žaidynėms. Edis šį pavasarį patyrė traumų: buvo patempęs raumenis, gydėsi petį. O liepos pradžioje užsikrėtė COVID-19, nors ir buvo pasiskiepijęs.

A. Palšytė

Tokijoje dalyvaus ir trys šuolininkai: į aukštį šokinės Airinė Palšytė ir Adrijus Glebauskas, o trišuoliu – Diana Zagainova. Kokias viltis siejate sau jais?

Airinei praėjusių metų rudenį buvo atlikta atsispiriamosios kojos čurnos operacija ir visiems buvo neramu, ar ji sugebės atsigauti ir suspės grįžti į ankstesnį lygį, nes po tokių operacijų sudėtinga tai padaryti. Tačiau Europos komandinis ir Lietuvos čempionatas parodė, kad ji artėja prie ankstesnės sportinės formos, atsirado pasitikėjimas savo jėgomis. Olimpinio normatyvo Airinei nepavyko įvykdyti, ji į Tokiją pateko pagal reitingą.

Sportininkė yra sukaupusi didelę patirtį, moka susikoncentruoti ir kovoti su stipriomis varžovėmis. Tačiau paskutinėmis dienomis atsirado ypač daug negirdėtų pajėgių šuolininkų, kurios įvykdė normatyvus. Manau, kad Tokijoje norint patekti į finalą reikės šokti 194 cm.

A.Šerkšnienė

Kasmet tobulėja A.Glebauskas, kuris kaupė patirtį per Europos žaidynes, pasaulio ir Europos čempionatus. Šiomet jis peršoko 230 cm ir debiutuos olimpinėse žaidynėse. Būtų džiugu, jei kurnietis patektų į finalines varžybas, o norint tai padaryti, manau, reikės įveikti 228 cm.

Olimpinėse žaidynėse debiutuos ir D.Zagainova, olimpinę normatyvą įvykdžiusi 2019-aisiais Šveicarijoje ir pagerinusi Lietuvos rekordą (14 m 43 cm). Tais pačiais metais ji tapo ir Europos jaunimo iki 23 metų čempione.

Sportininkei ypač sunkūs buvo 2020-ieji. Susirgo jos treneris Kęstutis Šapka ir Dianą pradėjo treniruoti patyrusi Tatjana Krasauskienė. Tačiau per trumpą laiką sunku ką nors gero nuveikti, ir šiomet vilnietė nepriartėja prie savo geriausių rezultatų.

Manau, kilo psichologinių problemų, jai taip pat nesiseka suderinti fizinio pajėgumo su technika. Tačiau viliamės, kad iki starto Tokijuje jai pavyks ištaisyti tuos trūkumus. 24-erių Diana yra viena jaunesniųjų mūsų sportininkų, jai tikrai šios olimpinės žaidynės nebus paskutinės, o Paryžiuje ji bus kur kas stipresnė.

Olimpinėje rinktinėje ir trys sportinio ėjimo meistrai: Brigita Virbalytė-Dimšienė, Arturas Mastianica ir Marius Žiūkas. Ko iš jų būtų galima tikėtis Sapore?

Po 2019 m. pasaulio čempionato Dohoje buvo akcentuojama, kad išsvėrmės sportininkams varžytis karštu ir drėgnu oru yra ypač pavojinga sveikatai, todėl Tarptautinė lengvosios atletikos federacija priėmė sprendimą, jog maratono bėgikai ir ėjikai dėl olimpiinių medalių kovos ne Tokijuje, o Sapore.

Ėjikai kartu su mūsų rinktine dalyvaus treniruočių stovykloje Hircukoje, o po to užsakomuoju reisų vyks į Saporą. Per varžybas su ėjikais dirbs Lietuvos olimpinės rinktinės gydytojas Tomas Vorobjovas.

Mariui tai bus jau ketvirtosios olimpinės žaidynės, o Brigitai – trečiosios. Jie – patyrę sportininkai, vieni mūsų rinktinės senbuviai. Per 2019 m. pasaulio čempionatą Dohoje Marius užėmė aukščiausią vietą iš mūsų lengvaatlečių – vienuolikta.

Būtų optimistinės svajonės, jeigu jam ir Brigitai per olimpinės žaidynės pavyktų prasibrauti į šešioliktuoką. Brigita per pasirengimo laikotarpį patyrė daug rimtų traumų. Pasirengimą sujaukė ir tai, kad dėl pandemijos ji porą metų nesimatė su savo treneriu iš Australijos, pas kurį treniravosi pastaruosiu metu, ir nevyko į treniruočių stovyklą Australijoje.

A.Mastianica už savo komandos draugus yra gerokai jaunesnis. Jis kasmet tobulėja, tikslingai dirba. 2016-aisiais sportininkas debiutavo Rio de Žaneiro olimpinėse žaidynėse, tačiau 50 km distancijoje pabradietį iš trasos praktiškai išnešė – sukandęs dantis jis dar bandė nueiti visą distanciją, kol visiškai prarado sąmonę.

Jis – kovotojas, moka kentėti. Tikiu, kad su treneriu Viktoru Meškausku jiems viskas pavyks, ką yra susiplanavę. Jam irgi nenoriu prikabinti vietos – visų olimpiečių didelė svajonė patekti į šešioliktuoką.

Juk dalyvaus po 60 sportininkų, mes nesame tų rungčių lyderiai ar didelė valstybė, turinti daug sportininkų, kurie gali iššokti labai

aukštai. Ypač džiaugiamės, kad mūsų atletai sugeba įvykdyti tokių sudėtingų rungčių aukštus olimpinis normatyvus ir patekti į žaidynes.

Bėgikų garbę gins du olimpiinių žaidynių debiutantai: patyrusi Agnė Šerkšnienė ir paskutiniu momentu kelialapį pelnęs Gediminas Truskauskas. Kokias viltis siejate su jais?

Agnė pretendavo vykti į dvi olimpines žaidynes, bet nepateko. Į olimpinį traukinį dabar ji įšoko trečiu bandymu. Tai labai motyvuota, pajėgi sportininkė. Per pastaruosius porą metų ji stabiliai rodė aukštus rezultatus.

23-ėjų Gediminas tarp mūsų olimpiečių lengvaatlečių jauniausias, jo patekimas į Tokiją daugeliui buvo maloni staigmena. Dar pavasarį neturėjome jokių vilčių, kad jis galėtų tapti olimpiečiu, svajones siejome su Paryžiumi.

Gediminas – ypač talentingas sprinteris, jį surado ir užaugino treneris Danutė Skirmantienė bei perdavė Martui Skrabuliui. Per pasaulio ir Europos savo amžiaus grupių čempionatus jis dalyvaudavo 400 m ir 200 m bėgimo varžybose, o dabar specializuojasi 200 m trasoje. Praktiškai per paskutinį atrankos mėnesį Gediminas padarė tai, apie ką svajojo visą savo karjerą. Debiutuodamas olimpinėse žaidynėse jis įgis neįkainojamos patirties, pajaus olimpinę dvasią.

Ketvirtas už borto liko puikiai šį sezoną rungtyniaujantis ir per liepą net du kartus Lietuvos 1500 m bėgimo rekordą pagerinęs S.Bertašius.

Jis – vienas reitingo aukų, bene labiausiai nukentėjęs. Simas negalėjo ne vieną Tokijuje dalyvausiantį varžovą, bet neturėjo daugiau galimybių startuoti aukščiausio rango varžybose. Tokijuje šioje distancijoje, kaip ir maratone, konkurencija bus ypač didelė.

Lengvaatlečiams šis sezonas buvo nepaprastai sunkus, tačiau vienas kitas talentas vis dėlto atsiskleidė. Ką pavadintumėte šio sezono atradimu?

Iš olimpiečių labiausiai atsiskleidė G.Truskauskas ir A.Mastianica, jie per pasirengimo laikotarpį stipriai pagerino savo rezultatus. Džiaugiamės, kad atsiranda jaunų sportininkų, kurie bėsis į Paryžiaus olimpiinių žaidynių duris. Manau, disko metimo sektoriuje tikrai turėsime ne vieną mūsų sportininką. Puikius rezultatus rodo Mykolas Alekna, kuris dar dalyvauja dvidešimtmečių čempionatuose, mina ant kulnų suaugusiems metikams, o po trejų metų dar labiau sustiprės.

Nors atsiranda vienas kitas talentas, tačiau nerealu, kad nedidelė Lietuva turėtų didelę olimpinę komandą. Neturime puikių sąlygų ir galimybių talentams ugdyti.

Kur prieš pat žaidynes treniruosis lengvaatlečiai ir kada išvyksite?

Dauguma lengvaatlečių kovoms rengsis netoli Tokijo esančioje Hircukoje ir į olimpiinių žaidynių kaimelį atvyks likus dviem dienoms iki rungties starto.

Pirmieji į Tokiją išskris A.Gudžius, D.Zagainova, A.Glebauskas, jų treneriai, kineziterapeutai Tomas Bendaravičius ir Mantas Lesnickas. Kartu su pirmąja grupe vyksiu ir aš.

Į olimpinės žaidynės vyks kone visi mūsų sportininkų treneriai: Vaclovas Kidykas, Tatjana Krasauskienė, Gražina Goštautaitė, Viktoras Meškauskas, Teresė Nekrošaitė, Audronė Gavelytė, Edmuntas Matusevičius ir Martas Skrabulis, o A.Šerkšnienės treneris Flavio Zbergas akredituotas Šveicarijos olimpinėje rinktinėje.

Kas olimpiinių žaidynių išvakarėse kelia daugiausiai nerimo?

Didžiausias nerimas, kad sportininkai nesusergtų COVID-19, kad jie išliktų sveiki, negautų traumų. O visa kita – pačių atletų rankose, kaip jų treneriai sugebės savo auklėtinius atvesti prie reikiamos sportinės formos tą dieną, kada jie startuos.

Mūsų lengvaatlečiai patyrę ir, manau, sugebės viską susidėlioti taip, kad nebūtų kažkokių nemalonių staigmenų.

—medicinos klinika, siekiantiems tiksliau

„LTeam LAB“ – oficialus Lietuvos olimpinės komandos sveikatos ir fizinės būklės įvertinimo, fizinio parengtumo stebėjimo partneris.

Sporto medicinos, mokslo ir tyrimų laboratorija, esanti „Affidea klinika“ patalpose, įkurta bendradarbiaujant su Lietuvos tautiniu olimpinio komitetu. Tai – pirma tokia laboratorija šalyje, skirta visiems – nuo sporto entuziastų iki olimpinės rinktinės narių!

 affidea
klinika

LAB

*Justinas Kinderis
Šiuolaikinė penkiakovė*

Konstitucijos pr. 15, Vilnius | tel. 1811

PIRMOJI LIETUVOJE

G.Šniukšta teisėjas Tokijo žaidynėse

TAPTI TEISĖJU PASKATINO BROLIS

TOKIJO OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ BOKSO TURNYRE DĖL MEDALIŲ KOVOS 416 ATLETŲ: 160 BOKSININKIŲ IR 256 BOKSININKAI. AŠTUONIOŠE VYRŲ IR PENKIOŠE MOTERŲ SVORIO KATEGORIJOSE PIRŠTINES SUREMS PO 32 SPORTINIŲKUS. LIETŪVIŲ ŠJ KARTĄ NEBUS. VIS DĖLTO SAVO ATSTOVĄ ŠIOS SPORTO ŠAKOS VARŽYBOSĖ TURĖSIME. TAI – TEISĖJAS GINTARAS ŠNIUKŠTA.

ALGIS BALSYS

Tarptautinis olimpinis komitetas teisėjauti boksininkų kovoms atrinko ir pakvietė 36 arbitrus iš visų žemynų. TOK kvietimo sulaukė ir tarptautinės trijų žvaigždučių (tai Tarptautinės bokso federacijos (AIBA) aukščiausia kategorija – red. pastaba) teisėjas 55-erių metų kėdainietis Gintaras Šniukšta.

Papasakokite apie save: kur gimėte, augote, ką sportavote, ką dirbate?

1965 metų spalio 10-ąją, kai tėvai grįžo iš tremties bei apsisotojo pas gimines Kupiškio rajone, Šepetos kaime, gimiau ir aš. Netrukus persikėlėme į Kėdainius, kuriuose ir dabar gyvenu. Tad esu beveik tikras kėdainietis.

Žaidžiau futbolą, boksavausi. Buvau daugkartinis Lietuvos jaunių ir jaunimo, „Darbo rezervų“ bokso čempionas, SSRS ginkluotųjų pajėgų vicečempionas. Turėjau 168 kovas, iš kurių laimėjau 133. Anksti vedžiau ir teko rinktis – sportas ar šeima. Pasirinkau šeimą.

Esu įmonės, tvarkančios nepavojingas atliekas, savininkas. Boksavosi ir mano sūnus, du brolio sūnūs, buvo šalies jaunių, jaunimo čempionatų nugalėtojai ir prizinininkai.

Kas paskatino tapti bokso teisėju?

Pirmasis, kuris pasakė „tu gali“, buvo dabar jau anapilin iškeliavęs šešeriais metais vyresnis brolis Mindaugas. Jis taip pat buvo tarptautinės kategorijos bokso teisėjas. Kai 2012 m. per televiziją su broliu žiūrėjome boksininkų kovas iš Londono žaidynių, daviau jam žodį, kad tapsiu olimpinis teisėju.

Antrasis skatintojas buvo tuo metu jau žinomas bokso teisėjas Vilmantas Bobinas. Kažkada Naujųjų metų proga iš jo gavau neįprastą dovaną – baltas bokso teisėjo kelnės. Teko jas mautis. Beje, su baltom kelnėm dar toks linksmas nuotykis buvo. Baltos, tad nežinia kur išsitempa, o naujų bokso teisėjo karjeros pradžioje pirkti nebuvo. Tekdavo siūdintis. Kartą žiemą nuėjau į medžiagų parduotuvę ir paprašiau parduavėjos baltos medžiagos kelnėms. Pasižiūrėjo į mane keistu žvilgsniu. Paaiškinau, kad esu bokso teisėjas, tokia mūsų darbinė apranga. Dabar teisėjai aprūpinami aprangomis. Žinau, kad Tokijuje gausiu ir paradinę, ir darbinę aprangą.

Koks buvo jūsų kelias iki Tokijo olimpinio ringo?

Teisėjauju jau dvidešimt metų. Nuo pat pradžių neblogai sekėsi ir po truputį kilau karjeros laiptais. 2001-aisiais debiutavau, o po trejų metų išsilaikiau tarptautinę AIBA kategoriją. 2010 m. teisėjavau pirmame dideliame turnyre – Europos jaunių čempionate. Pastaraisiais metais teisėjavau svarbiausiose tarptautinėse varžybose – pasaulio, Europos ir Azijos suaugusiųjų čempionatuose, 2018 m. jaunimo olimpinėse žaidynėse Buenos Airėse, Europos jaunimo ir jaunių čempionatuose.

Apie 80 teisėjų buvo atrinkta teisėjauti Tokijo žaidynių atrankos turnyruose įvairiuose žemynuose. Europos zonos atrankos turnyre negalėjau teisėjauti, nes jame dalyvavo lietuviai, gavau kvietimus teisėjauti Amerikos, Afrikos ir Azijos boksininkų kovoms. Deja, dėl pandemijos buvo atšauktas Buenos Airėse turėjęs vykti Amerikos atrankos turnyras bei Uhane numatyta Azijos zonos

Didžiausias bokso teisėjo laisvalaikio pomėgis – stalo tenisas. Nuotraukoje su anūku Ajumi

Šeimyninė nuotrauka: G.Šniukšta su tėvais, žmona Ane, dukra Kamile, sūnumi Raimundu, anūku Ajumi ir su Maltos bišone Bela

atranka. Teko teisėjauti tik Afrikos zonos atrankos varžybose Dakare. Ten sulaukiau teigiamų TOK atstovų vertinimų už gerą teisėjavimą tiek ringe, tiek prie ringo. Po kurio laiko gavau oficialų kvietimą teisėjauti olimpinėse žaidynėse. Beje, pranešimo, kad esu kviečiamas teisėjauti Tokijo žaidynėse, sulaukiau birželio 10-ąją, per dukros 30-ąjį gimtadienį.

Pakalbėkime apie bokso taisykles. Olimpinėse žaidynėse, jeigu kova nenutraukiama anksčiau, vyksta trys rundai po tris minutes. Vienas arbitras vadovauja kovai ringe, o penki skaičiuoja taškus sėdėdami prie staliukų šalia ringo. Trumpai pasakokite, kaip skaičiuojami taškai.

Aukščiausias vieno raundo vieno boksininko įvertinimas – 10 taškų. Nežymiai nusileidęs varžovas gali gauti 9 taškus. Jeigu skiriamai tik 8 taškai, tai persvara jau didelė. Per tris rundus nugalėtojui vienas šoninis teisėjas gali skirti 30 taškų. Dažniausi rezultatai – 30:29, 30:28, 30:27. Bet būna, kad nuomonės išsiskiria: būna, kad pergalę skiria keturi teisėjai iš penkių, o kartais – tik trys. Tad galutinis kovos rezultatas 5:0, 4:1, 3:2. Skaičiuojami tikslūs smūgiai į galvą ir korpusą. Lygioje kovoje daugiau taškų skiriama tam boksininkui, kuris atliko daugiau įvairių smūgių, ypač į korpusą.

Nokdaunas – eilinis taškas. Du viename raunde – jau praktiškai dviejų taškų persvara. Po trečio nokdauno viename raunde kova nutraukiama dėl aiškios persvaros. Už tris pražangas, nebūtinai vienodas, skiriamas įspėjimas. Po trečio įspėjimo boksininkas diskvalifikuojamas. Įspėjimai skiriami už smūgius žemiau juostos, už smūgius atvira pirštine – vidine jos dalimi, už smūgius per viršugalvį ir varžovui galva.

Kur sunkiau teisėjauti: ringe ar šalia jo?

Visur būtina ypatinga koncentracija. Reikia būti ypač dėmesingam. Skaičiuodamas taškus šalia ringo negali apsirikti, nors dažnai būna tokios lygios kovos, kad tikrai sunku nuspręsti, kas laimėjo. Teisėjaudamas ringe esi atsakingas už sportininkus, privalai kiek įmanoma juos saugoti. Labai svarbu laiku užfiksuoti nokdauną, užkirsti kelią nešvariam boksiui. Atvirai šnekant, nelenvas darbas.

Ar yra taisyklių traktavimo skirtumų moterų ir vyrų kovose?

Jokių. Taisyklės tos pačios. Tik moterys boksuojasi su šalmais.

Kaip skirstomi arbitrai teisėjauti ringe ir šalia jo?

Tai daro specialios kompiuterinės programos. Visų pirma žiūrima teisėjų neutralumo. Pavyzdžiui, jeigu boksuojasi Europos ir Amerikos atstovai, tai stengiamasi, kad tų žemynų teisėjų būtų kuo mažiau. Nuo to, kas lipa į ringą, priklauso, kokios šalies teisėjas bus pasirinktas.

Boksininkų turnyras vienas iš ilgiausių olimpinėse žaidynėse, kovos vyks net 16 dienų. Arbitrai vieną dieną gali teisėjauti tik vienai kovai ar daugiau?

Vienos sesijos metu galima kelis kartus teisėjauti ir ringe, ir šoniniu teisėju. Jokių ribojimų nėra. Daug kas priklauso nuo neutralumo ir kiek sykių parinks kompiuteris.

TRADICIJA

Tokijo olimpinės žaidynės – jau trečios vasaros žaidynės iš eilės, kuriose bokso varžybose teisėjas lietuvis. 2012 m. Londone ir 2016 m. Rio de Žaneire teisėjavo Kęstutis Bagdanavičius. Pirmasis bokso arbitras iš Lietuvos olimpinėse žaidynėse buvo legendinis boksininkas, pirmasis Lietuvos olimpinis čempionas Danas Pozniakas, čempionu tapęs 1968 m. Meksike, o teisėjavęs 1980 m. Maskvos žaidynėse.

Lietuvos boksininkai olimpinėse žaidynėse yra iškovoję visų spalvų medalius. Be jau minėto D.Pozniako aukso, sidabrą 1964 m. Tokijuje pelnė Ričardas Tamulis, 1968 m. Meksike – Jonas Čepulis, bronzą 1956 m. Melburne Romualdas Murauskas ir 2012 m. Londone – Evaldas Petrauskas.

ARBITRAI

Tokijo olimpinėse žaidynėse dirbs keturi Lietuvos arbitrai. Plaukimo varžybose teisėjas Saulius Binevičius, šaudymo iš lanko Ringa Baltrušaitė, šiuolaikinės penkiakovės – Edvinas Krungolcas, bokso – Gintaras Šniukšta.

Ar reikės teisėjauti su kaukėmis?

Taip.

Ir ringe?

Ir ringe. Manau, nebus labai patogu. Bus sunkiau kvėpuoti, kalbėti. O dar reikės save kontroliuoti, ar kaukė taisyklingai uždėta.

Kokie jūsų pomėgiai? Gal esate medžiotojas ar žvejys, gal kolekcionuojate bokso suvenyrus?

Pats įdomiausias mano pomėgis – stalo tenisas. Jau beveik 20 metų žaidžiu stalo tenisą, su Kėdainių STK (stalo teniso klubas) komanda rungtyniaujame Lietuvos ketvirttojoje komandinėje lygoje. Nors reitingų turnyruose dalyvauju retai, esu 903-ias. Manau, kad galėčiau pakilti aukščiau.

Mėgstu žvejoti. Ypatingais laimikiais pasigirti negaliu, bet Kuršių mariose esu sugavęs pustrėčio kilogramo karosą. Tai padarė įspūdį aplinkiniams žvejams.

Nesu kolekcininkas, bet parsivežu iš varžybų, iš svečių šalių vieną kitą suvenyrą, pasikeičiu su kolegomis ženkliukais. Dažniau tenka vykdyti bičiulių prašymus: vienas renka ženkliukus, kitas taureles, o trečias – dar kažką.

E.Želviėnė ir disko metikas A.Gudžius

D.Barkauskas giria „Teidą“ už operatyvumą

IŠBANDYMAS IR MEDIKAMS, IR ĮRANGOS TIEKĖJAMS

OLIMPINIAME TOKIJUJE KARŠTYMETIS NE TIK ŽAIDYNĖSE DALYVAUJANTIEMS ATLETAMS IR JŲ TRENERIAMS. SPORTO MEDIKAMS – TAIP PAT. TOKIU ĮTEMPTU METU LABAI SVARBIOS NE TIK SPORTININKAMS ATSIGAUTI PO STARTŲ PADEDANČIŲ IR JŲ SVEIKATĄ PRIŽIŪRINČIŲ GYDYTOJŲ RANKOS, BET IR ĮRANGA, KURI TURĖ BŪTI ŠIUOLAIKIŠKA, KOKYBIŠKA, PORTATYVI. BŪTENT TOKIA MŪSŲ DELEGACIJĄ APRŪPINO LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITĖTO PARTNERĖ TAPUSI BENDROVĖ „TEIDA“.

JOLANTA MOCKEVIČIENĖ

Daugybę metų atletų sveikata besirūpinantis vyriausiasis Lietuvos olimpinės rinktinės gydytojas Dalius Barkauskas paaiškina: „Žaidynėse esminis dalykas yra komanda – žmonės, su kuriais dirbi, kurie visuomet aplinkui. Turima įranga, žinoma, taip pat. Didžiulis „Teidos“ pranašumas – jų operatyvumas ir platus turimų priemonių spektras, nes per tokius masinius renginius vienoje vietoje prireikia daugybės dalykų. Čia būtina tvarstymo priemonių, fizioterapinės įrangos, įtvarų įvairovė. Medicininė įranga turi būti portatyvinė, kuri veiktų ir prijungta prie elektros tinklo, ir naudojant elementus, kad reikalui esant galėtume dirbti lauko sąlygomis – kai kurias atkuriamąsias procedūras svarbu pradėti iš karto po finišo, nes daug sportininkų startuoja ne vieną kartą – būna atrankos, varžybų ratai, po pusfinalių – finalai.“

Sporto medicinos priemonės laikui bėgant labai tobulėja ir keičiasi pirmiausia dėl to, kad jose yra programinė įranga, kuri leidžia vis geriau analizuoti duomenis, ypač – kraujo diagnostikos srities.

„Reikia pripažinti, kad daugelio dalykų, kurie yra itin modernūs, naujausias technikos žodis, vis neturėdavome dėl nelabai įkandamos kainos“, – sako D.Barkauskas.

Tačiau šįsyk dar prieš išvykdamas į Japoniją gydytojas buvo ramus, kad per žaidynes turės kone viską, ko gali prireikti.

RENKASI PASAULIO OLIMPIEČIAI

LTOK partnerio bendrovės „Teida“ istorija prasidėjo 1994 m. nuo nedidelės prekybos įmonės, pradėjusios tiekti itališkus „Gymnic“ terapinius kamuolius Lietuvos rinkai. Įmonė sparčiai plėtėsi, didžiausias šalies rehabilitacijos ir sporto, slaugos ir kitas įstaigas aprūpino reabilitacine bei ortopedine technika, sporto medicinos įranga, tiekė neįgaliųjų techniką, siūlė medicinos įrangos, neįgaliųjų technikos, deguonies aparatų nuomos ir techninio aptarnavimo paslaugas.

„Su olimpiečiais ir paralimpiečiais daugiau ar mažiau bendraujame apie du dešimtmečius. Prieš maždaug dvylika metų ėmėme dirbti su pasaulyje stipriausiais sportinės medicinos įrangos gamintojais. Jų gaminius, skirtus traumoms gydyti, sportininkams atsigauti ir rezultatams siekti, naudoja mūsų ir užsienio šalių olimpiečiai“, – pasakoja „Teidos“ direktorė Edita Želviėnė.

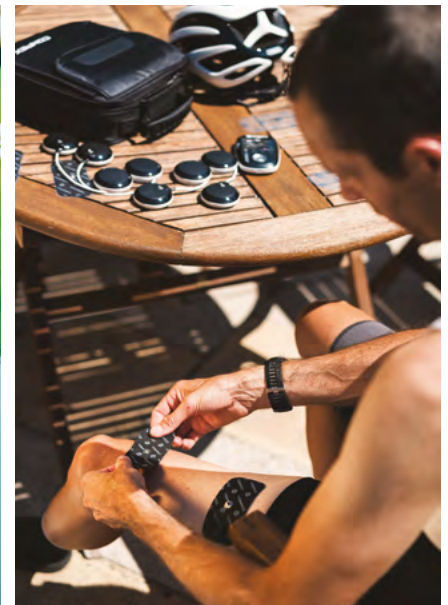
Kadangi ji ir pati daug sportuoja, dalyvauja meistrų tinklinio varžybose, ir sportu domisi, puikiai išmano medicinos įrangą, technologijas, žino geriausius gamintojus ir jų produktus ne tik iš teorinės, bet ir iš praktinės pusės.

GELBSTI NAUJAUSIOS TECHNOLOGIJOS

Ko labiausiai reikia olimpiečiams? „Į žaidynes visi suvažiuoja jau išsigydyę traumas, tad ten labiausiai prireikia kuo greičiau

„Teidos“ įrangą naudoja ir profesionalai, ir mėgėjai

E.Želviėnė pati žaidžia tinklinį, todėl gerai žino, kas geriausiai padeda sportininkams

E.Želviėnė su latvių ieties metike L.Muze

atsigauti padedančių priemonių. Kita vertus, reikia suprasti, kad kiekvienas startas jau yra mikrotrauma, ir tuos mažičius pakenkimus būtina kuo greičiau šalinti. Čia geriausiai gelbsti šaldymas, šildymo ir šaldymo kontrastą sukeliančios priemonės ar elektros srovė, radijo dažnis, tad be reikiamos portatyvios, patikimos, kliniškai patikrintos įrangos nė viena olimpinė delegacija neišsiverčia. Kitkas, ko reikia žaidynėse, – sportiniai bei kineziologiniai *teipai*, šaldomieji tvarsčiai ar kitos priemonės jau yra sportininko krepšio komplektacija, asmeninis atleto pasirinkimas“, – E.Želviėnė vardija, kuo jos vadovaujama įmonė padeda šalies olimpiečiams.

Žaidynėse Lietuvos olimpiečiai daugiausia naudos „Compex“, „Indiba“, „Game Ready“ įrangą. Pavyzdžiui, „Game Ready“ siūlo kompresinį šaldymą – specialias atskiroms kūno dalims skirtas movas, tad priklausomai nuo patirtos traumos ar atsigavimo poreikio galima šaldyti atskirai čiurną, kelį, klubą, krūtininę dalį, pečius, alkūnes ar ką kita. Naudojama technologija yra sukurta NASA kosminiame centre – tuo pat metu vyksta pažeistos vietos šaldymas ir kompresija. Toks šaldymas yra gilesnis, ilgesnis nei vėsinimas tiesiog ledų maišeliu.

„Šaltis ir suspaudimas tiekiamas tam tikrais impulsais – lyg kraujo tėkmė, jis prisitaiko prie raumenų tonuso, tad poveikis žmogui

labiau priimtinas, efektyvesnis. Šią priemonę naudoja dauguma sportininkų“, – pasakoja E.Želviėnė.

IR PROFESIONALAMS, IR MĖGĖJAMS

Kadangi „Teida“ dirba su dideliais pasaulyje pripažintais partneriais, pavyzdžiui, didžiumą Amerikos ortopedinės ir sportinės technikos rinkos turinčiais „DonJoy“, „AirCast“, aptarnauja ne tik Lietuvos, bet ir Latvijos olimpiečius. Viena naujausių sėkmės istorijų – latvių ieties metikės Linos Muze kelias į Tokijo žaidynes.

„Prieš pat 2016-ųjų Rio de Žaneiro žaidynes ji patyrė kelio traumą, tad jose startuoti negalėjo. JAV šiai sportininkei buvo gaminamas individualus funkcinis kelio raiščių įtvaras (lengviausias rinkoje), ilgai vyko rehabilitacija, buvo naudota sporto medicinos įranga ir 2019-aisiais latvė jau turėjo kelialapį į Japonijoje vykstančias olimpines žaidynes. Labai džiaugiamės galėję padėti, nors ji ir yra mūsų sportininkės konkurentė“, – šypsosi E.Želviėnė.

Viską, ko reikia besigydantiems traumas ar sportuojantiems, „Teidos“ parduotuvėse ras ne tik profesionalai. Mėgėjai – taip pat: „Kadangi mūsų parduotuvėse prekės nėra įprastos, kurias bet kas lengvai išsirinktų lentynose, jose dirba kineziterapeutai, profesionaliai padedantys išsirinkti tai, kas tinka, reikalinga, geriausia, kad kiekvienas žmogus būtų ramus dėl savo sprendimo ir sveikatos. Čia reikia ir žinių.“

A.Šidiškis į Tokiją vyks su savo dabartiniu treneriu V.Šlevinskiu

PER DIENĄ – PO 20 TONŲ

„PO ŽINIOS, KAD KIŠENĖJE TURIU KELIALAPĮ Į TOKIJO OLIMPINĖS ŽAIDYNĖS, KŪNU NUBĖGO MALONŪS ŠIURPULIUOKAI IR SUVIRPĖJO ŠIRDIS. PAMAŠČIAU, KAD TOKIA GALIMYBĖ GALI PASITAIKYTI TIK KARTĄ GYVENIME. TAI MANO SVAJONĖ“, – SAKO RUGPJŪČIO 3 D. OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE DEBIUTUOSIANTIS SUNKIAATLETIS ARNAS ŠIDIŠKIS.

PAULIUS MATULEVIČIUS

K laipėdai keletą metų atstovaujantis 31-erių sunkiaatletis neslepia, kad iki olimpinės svajonės jam teko eiti nelengvu keliu.

„Augau Vašuokėnų kaime, Anykščių rajone. Tekdavo keltis su saule, dirbti daug ūkio darbų. Vykimas į mokyklą buvo gana problematiškas: su vienu autobusu važiuodavau iki kito miestelio – Troškūnų, ten laukdavau pusvalandį kito autobuso ir vykdavau į Anykščius. Iš čia dar apie 2 km nuo stoties eidavau pėsčiomis iki mokyklos. Grįžimas po mokyklos ir treniruočių būdavo dar sudėtingesnis: autobusas iki Troškūnų dar važiuodavo, o iš Troškūnų dažnai tekdavo apie 7 km eiti namo per mišką iki savo kaimo. Tačiau aš dėl to nesierzindavau, o eidamas mišku mintyse sau kartodavau: „Čia man tik į naudą, ugdu valią, nepasiduosi. Ateityje tai pravers“, – pasakoja A.Šidiškis.

TRENIRUOTIS PASIŪLĖ TĖVAS

A.Šidiškis sunkiajai atletikai yra atidavęs pusę savo gyvenimo.

„Esu iškėlęs dešimtis, o gal net šimtus tūkstančių tonų svarmenų, per treniruotes išliejęs kibirus prakaito. Būna, kad per dieną iškečiu po 20 tonų svarmenų, tad įsivaizduokite, kiek tonų susidaro per 15 metų. Buvo ir sudėtingų gyvenimo akimirų, kai mažiau, kad gal einu ne tuo keliu, tačiau vis tiek kantriai dirbau ir siekiau savo tikslų. Ir štai – aš olimpinėse žaidynėse. Fantastika! Tai dar kartą įrodo, kad gyvenime niekada nereikia nustoti siekti savo svajonių“, – žinomą posakį primena olimpietis.

Sunkiąją atletiką jis pasirinko gana vėlai – būdamas 15 metų. O išbandyti pasiūlė tėvas, kuris kartą grįžęs iš darbo papasakojo, kad

susipažino su sunkiosios atletikos treneriu, ir pasiūlė pabandyti.

„Atėjau, pabandžiau ir patiko. Taip ir užsikabinau. Pamenu ir pirmąją treniruotę: kilnojau tik pagaliuką, o ne štangą. Net nemokėjau pritūpti visa pėda. Pirmasis mano treneris – Algirdas Ananka, vėliau mane treniravo Bronislavas Vyšniauskas, o dabar – Vincas Šlevinskis“, – pasakoja A.Šidiškis.

Arnas Lietuvos sporto universitete studijavo treniravimo sistemas, pasirinko sunkiosios atletikos sporto šaką. Kurį laiką Anykščiuose dirbo sunkiosios atletikos treneriu. Bet vėliau, pakviestas B.Vyšniausko, pats pradėjo važinėti į Klaipėdoje rengiamas treniuočių stovyklas.

„Pamačiau, kad čia viskas vyksta profesionaliau: gyvenimas šalia sporto salės įrengtuose kambariuose, maitinimas, aplink – rinktinės nariai, visai kita atmosfera. Kai aplink yra vyresnių, stipresnių už tave, atsiranda didesnė motyvacija siekti rezultatų. Galiausiai nusprendžiau susieti ateitį su Klaipėda ir atstovauti šiam miestui“, – pasirinkimo motyvus dėsto A.Šidiškis.

Atleto asmeninis rovimu veiksmu pasiektas rekordas – 166 kg, stūmimo veiksmu daugiausia yra iškėlęs 200 kg.

PO ŽINIOS – SVEIKINIMAI

„Neapsakomas jausmas vilkėti triko su Lietuvos užrašu ir suprasti, kad gini savo gimtosios šalies vardą. Man tai ir garbė, ir pasididžiavimas, bet kartu ir atsakomybė“, – pabrėžia A.Šidiškis.

Jis Tokijuje varžysis svorio kategorijos iki 109 kg varžybose. Pagal reitingą kelialapius į Tokiją iškovojo geriausi aštuoni šio svorio sunkiaatlečiai, dar po vieną penkių žemynų atstovą gavo kelialapius į Tokiją pagal geriausius rezultatus.

„Džiugu, kad aš Europos žemyne buvau tarp reitingo lyderių ir galiu vykti į Tokiją. Po žinios, kad patekau į olimpinės žaidynes, sulaukiau daug sveikinimų – žinučių socialiniuose tinkluose, skambučių. Malonu, kai sulauki tiek dėmesio. Tiek metų paaukota sportui, išlieta tiek prakaito, pakeltos tonos svorių ir pagaliau nusišypsojo sėkmė“, – džiaugiasi A.Šidiškis.

MOTYVUOJA IR ŠIRDIES DRAUGĖ

Tarp labiausiai besidžiaugiančių olimpiniu kelialapiu buvo ir ilgametė Arno draugė Deimantė.

„Ji šių žinių sutiko net džiugiau nei aš. Su Deimante kartu esame jau vienuolika metų ir ji puikiai žino, kiek dėl šio tikslo esu atidavęs jėgų. Džiugu, kad ji nuolat mane palaiko, įkvepia tada, kai būna sunku, supranta, kai tenka išvykti į ilgas treniuočių stovyklas. Jos palaikymas mane labai motyvuoja“, – neslepia A.Šidiškis.

Jis puikiai pamena romantiškos pažinties ir draugystės su Deimante pradžią. Abu susipažino Arno kaimo šokiuose. Ji į šokius atvyko iš kito kaimo, esančio už 5 km. Dažnai Arnas į pasimatymus vykdavo dviračiu ar eidavo pėstute.

PRATĖSĖ TRADICIJĄ

Šis sunkiaatletis – daugkartinis Lietuvos čempionas, įvairių tarptautinių turnyrų nugalėtojas, daugkartinis Europos ir pasaulio čempionatų dalyvis. Arčiausiai Europos čempionato medalio Arnas buvo 2018 m., kai Rumunijoje iškovojo šeštą vietą. Tais pačiais metais Turkmėnistane vykusiame pasaulio čempionate jis liko vienuoliktas.

A.Šidiškis yra ketvirtasis nepriklausomos Lietuvos sunkiaatletis, kuris varžysis olimpinėse žaidynėse: pirmasis buvo Povilas Vitošis, kuris 1928 m. Amsterdamo olimpinėse žaidynėse nešė Lietuvos trispalvę, antrasis – Ramūnas Vyšniauskas (dalyvavo 1996 m. Atlantos, 2000 m. Sidnėjaus, 2004 m. Atėnų ir 2008 m. Pekino žaidynėse), trečiasis – Aurimas Didžbalis (2016 m. Rio de Žaneire iškovojo bronzos medalį).

Arnas ir Deimantė

A.Šidiškis – daugkartinis Lietuvos čempionas

Pekino olimpinų žaidynių medalininkai Tokijuje turės kitas pareigas. E. Krungolcas – teisėjo, o A. Zadneprovskis varžybas stebės kaip UIPM vykdomojo komiteto narys

SVARBIAUSIA – GERAI ATLIKTI SAVO DARBĄ

ATLANTOS, SIDNĖJAUS, ATĖNŲ IR PEKINO OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ DALYVIS, SIDABRO IR BRONZOS MEDALIŲ LAIMĖTOJAS ANDREJUS ZADNEPROVSKIS PENKTOSE SAVO ŽAIDYNĖSE RIÓ DE ŽANEIRE DIRBO TRENERIU, O TOKIJUJE ŠIOS SPORTO ŠAKOS VARŽYBAS STEBĖS KAIP TARPTAUTINĖS ŠIUOLAIKINĖS PENKIAKOVĖS SĄJUNGOS (UIPM) VYKDOMOJO KOMITETO NARYS. ESANT REIKALUI PATARS IR SAVO ŽMONAI LONDONO OLIMPINEI ČEMPIONEI LAURAI ASADAUSKAITEI-ZADNEPROVSKIENEI.

BRONIUS ČEKANAUSKAS

Iš arti mačiau olimpiniais medaliais vainikuotus A. Zadneprovskio finišus 2004-aisiais Atėnuose ir 2008-aisiais Pekine. Abu kartus paskutinę bėgimo rungį jis pradėjo šeštas, o finišavo Atėnuose antras, Pekine – trečias. Sidabro medalį Pekine iškovojo Edvinas Krungolcas.

Be Lietuvos atletų triumfo akimirų, iki šiol menu alinančią karštį Graikijos sostinėje bei juodų dulkių debesis, kylančius penkiakovininkams bėgant negrįstu taku apie stadioną, ir visą dieną sportininkus skalbiančią lietu ne tik bėgimo trasoje, bet ir per jojimo varžybas Kinijoje.

Andrejau, o kas labiausiai iš tų medaliais vainikuotų žaidynių įsiminė pačiam?

Man labiau įsiminė Pekinas. Atėnai buvo mano trečiosios žaidynės. Pakako ir patyrimo, ir noro kovoti, buvau geros sportinės formos. Dar po ketverių metų Pekine, kaip sakoma, buvau galutinai subrendęs. Bet fechtavimo varžybose pasitempiau koją ir situacija pasikeitė. Kaip reikės toliau rungtyniauti? Per pertraukas tarp rungčių olimpinės rinktinės vyriausiasis gydytojas Dalius Barkauskas tvarkė koją. Puikiai tvarkė. O tas Pekino lietus man

buvo parankus. Per jojimą lijo visiems. Tai smulkiau, tai smarkiau. Galima sakyti, kad man pavyko: kai jojavu, gruntas dar buvo gana geras, bet kuo toliau – darėsi vis klampesnis, paskutiniams liko visiškai košė. Žirgui pagrindas nestabilus ir jis nešoka. Daug pajėgių varžovų sudegė per tą lietu. Po jojimo supratau, kad dar turiu šansą iškovoti medalį. Per lietu visų bėgimo greitis lėtėja.

Po finišo Pekine žurnalistas jusų klausė, ar prieš varžybas laikotės kokio nors ritualo. Tada atsakėte, kad taip, bet jo neišdavėte. „Pasakysiu, kai baigsiu sportinę karjerą...“ – ištarėte. Gal dabar galite pasakyti?

Anokie čia ritualai. Dauguma sportininkų turi kažkokių prietarų. Mums treneris Jurijus Moskviciovas buvo įkalęs į galvą, kad svarbiose varžybose negalima dalyvauti su visiškai nauja, anksčiau neišbandyta sportine apranga. Kai būdavo traukiami burtai, koks per jojimą teks žirgas, laikydavusi tokios tvarkos: paimu pirmą nusižiūrėtą popieriuką ar kamuoliuką su žirgo vardu ir jį padedu. Tada imu kitą ir jį paduodu teisėjui. Gerai, kai tikrai pasisekdavo. O kai būdavo blogai, galvodavau, kad gal reikėjo imti tą pirmąjį.

VISŲ SPALVŲ MEDALIAI

Pirmasis iš Lietuvos šiuolaikinės penkiakovės meistrų olimpinėse žaidynėse dalyvavo ir su SSRS komanda 1968 m. Meksike sidabro medalį iškovojo Stasys Šaparnis.

Atkūrus nepriklausomybę Lietuvos penkiakovininkai dalyvavo visose olimpinėse žaidynėse. Barselonoje 1992 m. Gintaras Staškevičius buvo penkioliktas (66 dalyviai), Vladimiras Močialovas 51-mas, Tomas Narkus 63-ias, komandinėse varžybose mūsų šalis liko penkiolikta.

1996 m. Atlantoje A.Zadneprovskis užėmė 12 vietą, 2000 m. Sidnėjyje liko septintas, 2004 m. Atėnuose buvo antras, 2008 m. Pekine – trečias. E.Krūngolcas Atėnuose buvo 31-mas, Pekine – antras.

J.Kinderis 2012 m. Londone liko aštuntas, 2016 m. Rio de Žaneire – 34-as.

Londono olimpinė čempionė L.Asadauskaitė Pekine buvo penkiolikta, o Rio de Žaneire – 31-ma. G.Venčkauskaitė Londone buvo dvylikta, o Ieva Serapinaitė Rio de Žaneire – 29-ta.

Lietuvai atstovavusi Donata Rimšaitė Pekine liko trylikta.

Kam sunkiau žaidynėse: sportininkui ar treneriui?

Manau, kad treneriui, nes praktiškai sportininkui negali padėti. Ginklai – špaga, pistoletas, o ir žirgas nebe tavo rankose.

Ar labai pasikeitė penkiakovė, jei palygintumėte Pekino ir Tokijo žaidynes?

Pasikeitė. Sujungtos šaudymo ir bėgimo rungtys. Atsirado papildomos premijinės fechtavimo varžybos. Modernėjame. UIPM vadovai nuolat galvoja, kaip tobulinti varžybų formatą, kad jos visų pirma būtų įdomesnės žiūrovams ir, žinoma, patogesnės sportininkams. Dabar varžybose daugiau dinamikos. Šis formatas patinka jaunimui.

Ar pagerėjo bėgimo, plaukimo rezultatai?

Bėgimo rezultatus sunku lyginti, nes anksčiau tik bėgdavome, o dabar sportininkai bėga ir šaudo. Keistoka, bet plaukimo rezultatai netgi pablogėjo. Manau, todėl, kad plaukimas penkiakovėje „atpigo“. Anksčiau viena sekunde geresnis plaukimo rezultatas buvo prilygintas trimis bėgimo sekundėms. Dabar tik dviem. Gal neverta baseine per daug jėgų eikvoti?

Trumpai papasakokite apie kiekvieną penkiakovės rungtį.

Šiuolaikinės penkiakovės varžybos vyksta dvi dienas. Olimpijinėse žaidynėse dalyvauja po 36 moteris ir vyrus. Pirmą dieną visi dalyviai fechtuojasi špagomis, susitinka kiekvienas su kiekvienu, taigi iš viso turi po 35 kovas. Už pergalę skiriami 6 taškai. Ryte fechtuojasi moterys, po pietų vyrai.

Kitą dieną pirmoji rungtis – 200 m plaukimas laisvuju stiliumi. Varžybos vyksta ir uždaruose, ir atviruose baseinuose. Pavyzdžiui, anksčiau plaukdavome tik 50 m ilgio baseine. Tokijuje plaukimas vyks atvirame 25 m ilgio baseine. Po plaukimo ant netoliese baseino įrengtos pakylės vyks fechtavimo premijinės varžybos. Jų tvarka tokia: pirmieji susitinka paskutines dvi vietas užimančios sportininkai. Nugalėtojas eina toliau, susirungia su kitu mažiausiai taškų pelniusiu sportininku ir t.t. Už pergalę skiriamas tik vienas taškas.

Sunkiausiai nuspėjama šiuolaikinės penkiakovės rungtis – jodimas. Čia sėkmė priklauso ne tik nuo sportininko meistriškumo, bet ir nuo jam tenkančio žirgo. Jodimo varžyboms reikia 18 žirgų, nes su vienu joja dvi moterys ir du vyrai. Bet organizatoriai visada atsargoje turi dar bent 6–7 žirgus, nes ir gyvūnai gali gauti traumą, sunegaluoti.

L.Asadauskaitė-Zadneprovskienė žino pergalės Tokijuje skonį. 2019 m. čia ji triumfavo Pasaulio taurės finale

Dieną prieš varžybas išrikiuojami visi žirgai. Pirmasis jodimo partnerį burtais pasirenka lyderis. Artimiausiu su žirgu gali susipažinti tik per apšilimą, likus vos 20 minučių iki starto. Žirgas pavedžiojamas, pasižiūrima, ar jis nešlubuoja. Pasibandai, padarai penkis šuolius – ir į aikštę.

Maršrutą sudaro 12 kliūčių, bet reikia atlikti 15 šuolių. Mažiausiai penkios kliūtys vyrams turi būti 120 cm aukščio. Kitos gali būti ir žemesnės (115–110 cm). Kiekvienas sportininkas prieš jodimą turi po 300 taškų. Tiek jų gali iškovoti, jei nenumes nė vienos kliūtis ir neviršys laiko limito. Po 7 taškus atimama už kiekvieną numestą kliūtį, minus 10 – už sustojimą, po 1 tašką – už kiekvieną viršytą jodimui skirtą laiko sekundę. Kai užsispyręs žirgas visai nešoka per kliūtį arba numeta raitelį, gali visai be taškų likti. Tada jau baigiasi ir kova daugiakovėje...

Prieš kombinuotą bėgimo ir šaudymo rungtį visi taškai paverčiami sekundėmis. Pirmas startuoja varžybų lyderis, o kiti – tokiu intervalu, kiek sekundžių yra nuo jo atsilikę. Sportininkams reikia įveikti 4 ratus po 800 m ir 4 kartus šaudykloje lazeriniu pistoletu kuo greičiau „užgesinti“ po penkias lemputes. Tiesa, ir nepataikęs į visus taikinius po 50 sek. gali bėgti toliau. Bet kur tu nubėgsi, kai geriausieji šaudo per 7–10 sekundžių.

Ko galime tikėtis Tokijo žaidynėse iš Lietuvos sportininkų?

Šiuolaikinė penkiakovė yra bene sunkiausiai nuspėjama sporto šaka. Reikia tikėtis gerų rezultatų, bet negalima sakyti „op“ nebaisus jodimo rungties ir nenulipus nuo žirgo. Visi trys mūsų olimpiečiai – ir Laura, ir Gintarė Venčkauskaitė, ir Justinas Kinderis yra labai priklausomi nuo jodimo. Aš visada sakau, kad svarbiausia gerai atlikti savo darbą, padaryti tai, ką tikrai gali.

Kadangi penkiakovėje tiek daug lemia žirgai, gal visiems sportininkams reikėtų joti tuo pačiu žirgu?

Žirgas neatlaikytų... Nežinau, kiek dienų tada tęstųsi jodimo rungtis.

Kada Lietuvos šiuolaikinės penkiakovės meistrai išvyksta į Tokiją?

Gintarė su Justinu ir jų treneriai Paulius Aleksandravičius, Dalius Strazdas bei bendras visų jodimo treneris Vytas Paznanskis išskrenda likus savaitei iki varžybų. Laura, jos treneris Jevgenijus Klisovas, kurio patarimai labiausiai reikalingi fechtavimo varžybose, ir aš išvykstame dar po kelių dienų. Šiuolaikinės penkiakovės varžybos Tokijuje prasidės rugpjūčio 5 dieną.

K.Girulis debiutuos olimpinėse žaidynėse

ILGAS KELIAS IKI SVAJONĖS IŠSIPILDYMO

ALYTUJE GYVENANTIS ŠAULYS KAROLIS GIRULIS KANTRIAI ŠŪVIS PO ŠŪVIO JAU 23 METUS ĖJO OLIMPINĖS SVAJONĖS LINK, KOL GALIAUSIAI ŠIŲ METŲ EUROPOS ČEMPIONATE NUGVELBĖ PASKUTINĮ LAIMINGĄJĮ BILIETĄ.

RITA BERTULYTĖ

Paklaustas, kokia to bilieto kaina, 33 metų sportininkas prisipažsta: „Tikrai nelengva buvo jį laimėti. Tai neatsitinka per dieną, ypač mūsų sporte, kur labai didelė konkurencija ir varžybų dalyvių krūva. Rezultatas buvo pasiektas itin aukštas ir tai leido užimti labai geras pozicijas.“

Šį laimėjimą paskutinėmis gegužės dienomis jis šventė Kroatijoje vykusiame Europos čempionate, kai iškovojo vienintelį Europai likusį kelialapį kulkinio šaudymo šautuvu 3x40 rungtyje (šaudoma iš 50 m atstumo gulint, klūpint ir stovint po 40 šūvių).

Per kvalifikaciją surinkęs 1184 taškus K.Girulis buvo trečias ir pateko į finalą. Ir nors finale tarp aštuonių šaulių lietuvis liko aštuntas, kelialapis vis tiek atiteko jam: Vengrijos atstovas, kuris iš finalininkų taip pat dar neturėjo vietos Tokijo olimpinėse žaidynėse, dar prieš lemiamą kovą buvo diskvalifikuotas.

Sudedamųjų šios pergalės dalių daug, bet konkretaus recepto, sako Karolis, nėra. Taktika, strategija, savijauta ir psichologinis nusi-teikimas plius sėkmė. Pandemiją, kuri sujaukė įprasto gyvenimo ir, be abejonės, varžybų ritmą, taip pat reikia įtraukti į šį sąrašą.

„Buvo pertrauka, mes be varžybų prabuvome visus metus. Be startų, be išgyvenimų, be nieko. Matyt, pasiilgau, norėjau grįžti į ritmą. Ir tai buvo pradžia: viskas iš naujo, pirmosios varžybos, labai svarbus startas ir labai reikalingas rezultatas, vienas vienintelis kelialapis, o jį pasiimti norinčiųjų – daug. Tokio rango varžybose startuoja apie 70–80 šaulių“, – sako sportininkas, kuriam varžybų ir išgyvenimų badas irgi tiesė kelią į sėkmę.

O tuo keliu jis ėjo ne vienas – jį lydėjo specialistas iš Serbijos Nemanja Mirosavljevas, su kuriuo susibičiuliavo ir draugiškai bendradarbiauja jau penkerius metus, o prieš Europos čempionatą jis tapo oficialiu lietuviu treneriu. Tiesa, kelias nebuvo lengvas, nes bendrauti ir treniruotis teko per nuotolį.

„Pasėdim prie telefono, pasiplanuojam, pasistrateguojam, o generalinės treniruotės buvo šaudykloje jau nuvažiavus į Europos čempionatą. Per jas mes sugeneravome vadinamąsias mūsų padėtis, sustrategavome ekipuotę taip, kaip turi būti, viską sudėliojome ant šviežumo jausmo, kad yra varžybų, išgyvenimų badas, ir labai puikiai pavyko“, – pasakoja olimpietis.

Patyręs serbas, kuris pats penkiskart yra startavęs olimpinėse žai-

dynėse, lietuvių lydės ir į Tokiją. „Šis treneris turi neeilinę patirtį. Rado me su juo sinergiją, tapome gerais draugais, jis man sugebėjo parodyti ir atskleisti galbūt tai, ko aš nemačiau, ko kiti treneriai nematė“, – sako K.Girulis, kuris yra įsitikinęs, kad darbas su specialistu iš Serbijos taip pat davė vaisių.

Beje, Tokijo olimpinėse žaidynėse K.Girulis startuos dviejose rungtyse – be kulkinio šautuvo iš 50 m atstumo, jis savo taiklumą dar bandys orinio šautuvo iš 10 m atstumo rungtyje.

120 STARTŲ

Kas yra taiklumas? Pasak K.Girulio, viena svarbiausių sudedamųjų taiklumo dalių – gebėjimas susikcentruoti, atsipalaiduoti, kontroliuoti savo mintis, emocijas, valdyti kūną.

„Mes treniruojamės tam, kad kiekvienas šūvis nuo jo pradžios iki pabaigos būtų kaip refleksas. Bet kai jis tampa refleksu, reikia viską paruošti galvoje taip, kad tą refleksą išlaikytum maksimalios koncentracijos – nuo to priklauso šūvio kokybė, pataikymas. Jeigu šūvis įvyksta savaime, refleksu metu, tikslumo, kurio reikia, nebūlieka, nes dėmesys būna kažkur šalia. Turint puikią techniką ir gebėjimą, itin svarbu susikcentruoti kritiniu momentu, kai įvyksta šūvis, tinkamai mąstyti, galvoti, kada tas momentas turi įvykti“, – šaudymo subtilybes dėsto K.Girulis.

Koncentracija itin svarbi ir dėl to, kad kiekvienas naujas šūvis – tarsi naujas startas. „Mes turime ne vieną startą, kaip, tarkim, 100 m bėgikas – mes turime 120 startų, nes kiekvienas šūvis yra kaip naujas startas. Ir kiekvienas šūvis daro įtaką kiekvienam kitam šūviui – naujam startui: ar jis buvo geras, ar blogas, kaip tu jį realizavai, ar tai buvo emocija, išgyvenimas, ar tai buvo klaida, su kuria tu negali susitaikyti. Būtent tam reikalingos taktikos, strategijos.“

Kulkinio šautuvo iš 50 m atstumo rungtyje sportininkai šauda iš trijų padėčių – gulėdami, klūpėdami ir stovėdami. K.Giruliui arčiausia širdies – trečioji padėtis, nors būtent iš jos šaudyti sudėtingiausia.

„Gana stiprus jaučiuosi šioje padėtyje. Daug šaudau ir oriniu ginklu, kuris taip pat skirtas šaudyti stovint, tik uždarose patalpose iš 10 metrų, – kodėl stovima padėtis patinka labiausiai, atskleidžia šaulys. – Stovima padėtis visiškai priklausoma nuo šaulio judesio, ant rankos laikome ginklą atrėmę į petį ir visas kūno judesys tiesiogiai perduodamas ginklui. Tam jau reikia įdirbio, kad būtų pastovumas, kad sugebėtum išlikti nejudrus.“

O štai šaudyti gulint – paprasčiausia. „Kūno masė ant žemės, daug daugiau atramų nei kitose padėtyse, vadinasi, ginklo stabilumas daug didesnis. Ir taiklumas priklauso tik nuo to, kaip tu sugebi nusitaikyti, nuspaušti gaiduką ir atlikti šūvį. Vidutinio sunkumo padėtis – klūpomis, kai sėdima ant vienos kojos. Kaip ir gulomis, yra naudojamas diržas ir ginklas pakankamai įveržtas“, – paaiškina sportininkas.

Lygindamas dvi rungtis, kuriose jis bando savo taiklumą, pirmenybę dzūkas atiduoda kulkiniam šaudymui, nes čia, pasak jo, šaudymas gyvensnis. „Šaudoma atviroje šaudykloje, kur pučia vėjas ir įtaką daro galybė oro sąlygų. Turi mokėti tai skaityti, reikia daugiau patirties ir išmanymo. Trys padėtys – dinamiskumas yra. Tai ne sausas techninis šaudymas“, – kulkiniam šaudymui nusilenkia alytiškis.

REIKIA PILNŲ KIŠENIŲ

Bet tam, kad būtum taiklus, neužtenka vien treniruočių ir psichologinio pasirėngimo. Reikalingas, be abejo, ginklas, ir toks, kuris iki minimumo sumažintų tikimybę klysti.

„Ginklai evoliucionuoja, atsiranda naujų niuansų, dėl to jie ir yra keičiami, kad klaidų nepadarytų pati ekipuotė“, – paaiškina K.Girulis, pats turintis du ginklus – orinį šautuvą ir mažo kalibro šautuvą.

Ginklas kainuoja. Mažo kalibro šautuvus atsieina 6000–6500 eurų, pneumatinis 3000–3500, dar apie 4000 eurų reikia išleisti įvairiems priedams. Ir tai – ne vienintelės šaulių išlaidos. Varžybose jie dėvi specialią aprangą, kuriai įsigyti reikia atseikėti 2000–2500 eurų. Ap-

rangą vieni keičia kasmet, kiti – kas dvejus trejus metus. K.Girulis aprangos keisti neskuba ir savąjį vilki jau trečius metus.

„Gali būti, kad po olimpinų žaidynių bus įvestos naujos taisyklės ir ši apranga nebetiks, nes neatitiks standartų. Tada visi turės pasi-keisti. Taip būna kiekvieną olimpinį ciklą“, – paaiškina K.Girulis.

Apranga šauliams svarbi dėl to, kad ji sukurta siekiant sumažinti neigiamą šaudymo poveikį nugarai. Beje, šaulių šautuvai sveria 6,5–7 kg.

„Apranga reikalinga, kad nesusižalotume nugaros ir daugiau įtampos būtų galima perduoti tam drabužiui“, – sako sportininkas.

O tam, kad apranga nesuteiktų kažkokio pranašumo siekiant rezultato, įvestos griežtos taisyklės ir ji turi atitikti gausybę standartų, kaip antai: medžiagos lankstumo, storio ir pan.

„Per kiekvienas varžybas tie specifiniai punktai patikrinami. Jeigu viskas atitinka, gali eiti startuoti. Yra ginklo patikrinimas ir aprangos“, – savo sporto šakos užkuliusius praskleidžia šaulys. Beje, būtent dėl aprangos – švarkas pasirodė esąs neleistino storio – buvo diskvalifikuotas į Europos čempionato finalą patekęs vengras Zalanas Pekleris, kuris buvo likęs vienintelis lietuvių konkurentas dėl olimpinio kelialapio.

Bet grįžkime prie finansų. Apibendrinant galima sakyti, kad elito sportininko ekipuotė atsieina 20–25 tūkst. eurų. Bet tai dar ne visos išlaidos. Kainuoja ir kiekvienas šūvis. Pasak K.Girulio, elito šauliai mažo kalibro šautuvais per metus šauna 20–35 tūkst. šūvių. O 50 tūkst. šovinių kainuoja 15–18 tūkst. eurų. Taigi sportininkai kasmet prašauo 10 tūkst. eurų.

Šaudymas gulint

„Aš nesu toks *bagotas*, tai daugiausia šaudau iš tuščio, o tai nieko nekainuoja. Per metus su varžybomis į orą paleidžiu 2–3 tūkst. eurų. Pneumatinio šautuvo, kurio kulikutė švininė, šoviniai pigesni – 500 kulku kainuoja apie 10 eurų“, – savo išlaidas skaičiuoja Karolis.

Be abejo, treniruotės tuščiais šoviniais nėra lygiavertės. „Reakcija po šūvio, atitranka, organizmo reakcija visiškai kitokia, kai šaudai su šoviniais. Su tuo irgi reikia mokėti susigyventi, skaityti, prognozuoti. Nėra, kas pakeistų gyvą šūvį, tai tiesiog būtina ir privaloma. Galbūt mano karjera labai ilga ir dėl šios priežasties. Kiti, kurie turi sąlygas ir stiprius trenerius, aukštų rezultatų gali pasiekti greitai. O man tai kainavo daug metų, nes neturėjau galimybių konkuruoti su stipriais šauliais, galbūt trūko tarptautinės patirties“, – svarstė alytiškis.

Dabar K.Girulis treniruojasi ne kasdien. Laikai, kai taiklumą miklindavo kiekvieną dieną ir ne po kartą per ją, – praeityje. Pasikeitusį ritmą diktuoja gyvenimas. Gegužę jis sudarė sutartį su viena didele vokiečių ginklų gamybos įmone, tapo jos darbuotoju. Karolis neslepia, jog buvo minčių dėl to netgi stabdyti sportinę karjerą. Bet neprireikė: „Pati kompanija pasakė, jog nenori, kad aš sustočiau, nori padėti, pafinansuoti, galbūt technologiskai prisidėti. Atsirado

Pirmas ginklas, kurį į savo rankas paėmė K.Girulis, buvo lankas

truputį daugiau galimybių. Gal tas sudėliojo tam tikrus momentus ir galvoje, ir gyvenime. Ir truputį lengviau pasidarė“, – neslepia K.Girulis, šiandien gyvenantis tarp Lietuvos ir Vokietijos bei kitų šalių, į kurias tenka keliauti darbo reikalais.

ŠAUDO VISI

Nors sportinės karjeros keliu 33 metų vyras žengia jau daugiau nei du dešimtmečius, rankos taiklumą jis miklina kone visą gyvenimą. O pirmas ginklas, kurį taikliausias Lietuvos šaulys paėmė į rankas, buvo lankas.

„Tėtis pirmą lanką padirbo, kai buvau kokių ketverių metų. Nuo to momento viskas ir prasidėjo – noras šauti, noras pataikyti. Požiūrio formavimasis atvedė į šaudyklą, paskui tai perėjo į sportą, karjerą, gyvenimo būdą“, – trumpai savo karjeros taškus sudėlioja Karolis.

Nors sportinių aukštumų jis siekia su šautuvu, lankas irgi neišmestas iš jo gyvenimo. Lanką į rankas alytiškis pasiima laisvalaikiu. Ir ne tik jis – iš lanko šauda visa šeima: žmona Gintarė, pirmą klasę baigusi dukra Mėja ir į mokyklą besiruošiantis sūnus Emilis.

„Važiuojame į varžybas, į mišką, praleidžiame daug laiko gamtoje, šaudyklose, trasose. Tai labai intensyvus ir puikus laisvalaikio leidimo būdas“, – patikina šaulys.

Su lanku jis dalyvauja ir medžioklėse užsienio šalyse. O ilgą laiką sportininkas ir duoną sau pelnė gamindamas lankus. Tiesa, dabar šis versliukas pastūmėtas į šoną.

„Aš užaugau kaime, lankas man buvo žaistas, įrankis, su kuriuo smagu leisti laiką. Norėjosi pasidaryti vis geresnį, įdomesnį, išbandyti, paeksperimentuoti. Taip išėjo, kad išdirbome produktą, kuris keliavo pas draugus, iš draugų per draugus pas kitus ir tapo mažu verslu. Dabar jau seniai bedariau lankus, nes kiti darbai, kiti tikslai. Bet įrankių yra, medžiagų yra – bus galima bet kada grįžti“, – paskutinės strėlės iš lanko nešauna K.Girulis.

Šauliai dėvi specialią aprangą

Karloio šeimos nariai ne tik lanką laiko rankose. Žmona – buvusi kulkinio šaudymo atstovė, kurią Karolis ir sutiko šaudykloje. O vaikai, nors rimtai dar nesitreniruoja, pirmąsias pamokas iš taiklierančio tėčio jau gauna.

„Treniravomės tame pačiame klube. Kai pradėjom studijuoti, jos sportinė karjera baigėsi, o mano tėsėsi, aš buvau gana stiprus ir visą laiką siekiau aukštų rezultatų. Žmona tą interesą pametė ir dabar šauda tik lanku. O vaikai į treniruotes reguliarias dar neina, dar reikia paūgėti, bet mes jau galime padėti šautuvą ant pagalvėlės, pradėti kalbėti apie taikymąsi, ką reikia atlikti, kaip sulaikyti kvėpavimą ir t.t. Perima subtilybes po truputį. Visi taiklūs. Žiūrėsime, ar jų norai ir tikslai bus panašūs į mano. Galbūt jie save atras kitoje vietoje“, – sako K.Girulis, kuris save atrado leisdamas šūvį po šūvio ir nukeliavo iki pat olimpinio Tokijo.

AB „Vakarų laivų gamykla“ įmonių grupė jau penkis dešimtmečius yra didžiausia jūrinės inžinerinės pramonės įmonė Lietuvoje, išsaugojusi galias laivų remonto ir statybos tradicijas. Vienijanti 20 skirtingos specializacijos įmonių, AB „Vakarų laivų gamykla“ didžiuojasi galėdama pasiūlyti visas su laivo gyvavimo ciklu susijusias paslaugas.

STATYKIME ATEITIES LAIVUS KARTU!

www.wsy.lt

LAIVO GAMYBA

3.500.000 gamybos valandų

700.000 dalių

6.000 tonų

LĖKTUVO GAMYBA

80.000 gamybos valandų

100.000 dalių

537 tonos

AUTOMOBILIO GAMYBA

23 gamybos valandos

3000 dalių

1.9 tonos

OFICIALUS RĖMĖJAS

L TOK MOKYMAI: IR ŽINIOS, IR ĮKVĖPIMAS

PROTO BOMBA, GERIAUSIAS ĮKVĖPIMAS IR NAUJOS ŽINIOS AR JŲ ATNAUJINIMAS – TO, KAS ŠIANDIEN AKTUALIAUSIA IR SVARBIAUSIA. TAIP APIE ŠIĄ VASARĄ LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO RENGtus SPORTO ADMINISTRAVIMO KURSUS VADYBININKAMS ATSILIEPIA JŲ DALYVIAI – 22 SPECIALISTAI IŠ VISOS LIETUVOS, DIRBANTYS SPORTO ŠAKŲ FEDERACIJOSE, SPORTO KLUBUOSE, SAVIVALDYBIŲ SPORTO SKYRIUOSE, CENTRUOSE, MOKYKLOSE.

LAIMA STUNDŽAITĖ

L TOK nuotr.

Lektoriai N.Doronina-Koltan ir L.Balaiša

Visiems reikėjo laiko įprasti prie pandemijos sukeltų neišvengiamų pokyčių. Sporto darbuotojai – jokia išimtis. Jau aštuntus metus LTOK rengia dėl kokybės ir efektyvumo didžiulio populiarumo sulaukiančius kvalifikacijos kėlimo kursus, skirtus įvairiausių sričių sporto specialistams. Norinčiųjų į juos patekti visuomet būdavo bent dukart daugiau, nei galima priimti. Tačiau visai neseniai pasibaigę sporto administravimo kursai vadybininkams sulaukė kiek mažiau dėmesio: dažnas, įpratęs prie kontaktinio darbo, neskubėdavo džiaugtis galimybe studijuoti virtualiai. O šie mokymai pirmąsyk nuo pradžios iki galo vyko tik nuotoliniu būdu.

„Pritaikėme visiškai kitokį modelį – dirbome aštuonias dienas po kelias valandas, su specialiomis interaktyviomis paskaitomis, namų užduotimis. Po kursų dalyviai atsiliepiamus apie mokymų turinį, lektorius, gautą naudą, pačią mokymosi platformą surašė į anonimines anketas. Ir jie buvo tik patys geriausi. Vadinasi, užklupusi pandemija padiktavo savas sąlygas ir visi supratome, kad turime keistis, tapti lankstesni“, – teigia LTOK olimpinio sporto direkcijos direktoriaus pavaduotoja Agnė Vanagienė, pati buvusi viena iš trijų šių kursų lektorių.

Dalyviams ji pasakojo apie LTOK ir olimpinės vertybes, parengė viktoriną, specialių užduočių šia tema. Lektorius Lauras Balaiša sporto vadybininkams pasiūlė interaktyvią paskaitą, asmeninių atvejų analizę, specialias namų užduotis. Ne kartą su LTOK jau bendradarbiavusi žinoma lektorė Nadežda Doronina-Koltan gilinosi į komunikacijos subtilybes, ugdė lyderystės įgūdžius.

GAVO DAUGIAU, NEI TIKĖJOSI

Lietuvos sportinių šokių federacijos viešųjų ryšių atstovė Laura Montvilaitė save priskiria prie tų, kuriems labai patinka mokytis, tad prasidėjus pandemijai kibo į įvairius nuotoliniu būdu rengiamus kursus ir greitai studijomis prie kompiuterio persisotino. Tačiau šie LTOK pasiūlyti mokymai ją maloniai nustebino, nes buvo labiausiai pritaikyti rengti nuotoliniu būdu: „Ką iš „Zoom“ galima išspausti, tas ir buvo padaryta. Man šie mokymai labiausiai tiko ir patiko, nes pakeitė požiūrį į daugybę dalykų. Kalbant apie turinį, gautas įkvėpimas man net svarbiau negu įgytos žinios“, – sako L.Montvilaitė.

Lietuvos sportinių šokių federacijoje Laura yra viena šios srities specialistė. Tad nors akis į akį su kitais kursų dalyviais nesusitiko, džiaugiasi gavusi progą bent virtualiai pabendrauti su kolego-

L. Montvilaitė (kairėje)

I. Alejūnė

M. Šležys

mis, besidominčiais tais pačiais dalykais. Dirbdami grupelėse jie galėjo apsiukeisti patirtimi, pasipasakoti, kas vyksta kiekvieno aplinkoje.

„Man labai patiko lektorė Nadežda, ji ne tik paskaitė paskaitą, bet ir bendravo su kiekvienu mūsų – nors dalyvių santykinai nemažai, visi turėjome galimybę gauti individualią jos konsultaciją apie tai, kas aktualu darbe. Netrukus po mokymų išvykau atostogų ir pastebėjau, kad mano galvoje kažkas liko: aš keičiu mąstymą, jaučiuosi pozityvesnė, į kai kuriuos išdėstytus dalykus žvelgiu kitaip. Patiko mokymo struktūra, procesas, informacijos pateikimas, įtvirtinimas. Viskas buvo daug geriau ir praktinės naudos gavau daugiau, nei tikėjau“, – džiaugiasi L. Montvilaitė.

KONCENTRUOTAI, AKTYVIAI, NAUDINGAI

Lietuvos sporto centro įrenginių vyriausiasis specialistas Martynas Šležys džiaugiasi patekęs tarp šių mokymų dalyvių, nes turėjo unikalią progą atnaujinti žinias ir susipažinti su aktualijomis. Jam tai itin svarbu, nes pagyvenęs užsienyje neseniai grįžo į gimtinę ir čia kibo į darbus.

„Gavau daug vertingos informacijos apie komunikaciją, jos svar-

PANDEMIJA NESUSTABDĖ

LTOK, jau aštuntus metus organizuojantis kvalifikacijos kėlimo projektus, skirtus sportininkams, treneriams, sporto administratoriams, vadybininkams, medicinos personalui, nesiliovė dirbti šioje srityje ir per įprastą gyvenimą sujaukusią pandemiją. Neseniai baigėsi sporto vadybininkams skirti mokymai, o rudenį numatyti jau tradiciniais tapę ir itin didelio populiarumo sulaukiantys sporto vadybos kursai pažengusiesiems. Jie vyks pagal hibridinį modelį – ir kontaktiniu, ir nuotoliniu būdu, o jau pasibaigusiuose mokymuose sporto vadybininkai žinių sėmėsi tik virtualioje erdvėje.

„Pandemija iš esmės parodė, kad galima derinti kelis mokymo modelius. Anksčiau tik diskutuodavome ir prašydavome universitetų padėti sportininkams mokytis nuotoliniu būdu, nes ne visi dėstytojai buvo prisitaikę taip dirbti. Dabar sportininkai be problemų gali nuotoliniu būdu studijuoti, konsultuotis. Taip pat sėkmingai gali vykti ir kvalifikacijos kėlimui skirti mokymai. Svarbiausia – kuo stipresnis lektorius, o dirbdami virtualiai jų galime kviešti iš įvairiausių pasaulio kampelių. Pavyzdžiui, rudenį vyksiančiuose sporto vadybos kursuose pažengusiesiems turėsime labai stiprią lektorę iš Australijos“, – pasakoja viena mokymų organizatorių, LTOK užsienio ryšių direkcijos vadovė Vaida Mačianskienė.

bą ir galias“, – sako buvęs sportininkas, o dabar vadybininkas, kuris šiuos įgūdžius tikrai panaudos.

Šiaulių lengvosios atletikos ir sveikatinimo centro „Sportas visiems“ skyriaus vadovė Ingeborga Alejūnė su kolegomis dažnai dalyvauja įvairiuose seminaruose, seka naujoves, kad sportuoti patrauktų kuo daugiau žmonių. Tačiau šie LTOK mokymai jai pasirodė išskirtiniai: „Viskas pateikta koncentruotai, aktyviai ir labai naudingai – tikra proto bomba.“

Ingeborga pripažįsta, kad įprastą ritmą sujaukęs karantinas jai ir kolegoms buvo gerokai apkarpęs sparnus, tad ir į atsiradusią galimybę mokytis žvelgė skeptiškai, nesitikėdama išgirsti nieko naujo.

„Tačiau sukviesti lektoriai ypač gerai žinojo, ką reikia pasakyti, kas aktualu mums tiek kalbant apie laiko planavimą, tiek apie komunikaciją, lyderystę, jie puikiai motyvavo imtis tolesnės veiklos. Regis, viską žinai, bet tam tikroje situacijoje nemoki susikonzentruoti. Liaudiškai tariant, lektoriai padėjo susirinkti save ir atkreipti dėmesį į naujausias detales, kurios pritrauktų žmogų, padėtų lyderiauti, vadovauti ir išreikšti visa tai naujomis formomis. Gavau labai daug žinių ir, svarbiausia, motyvacijos. Toks LTOK palaikymas sporto specialistams itin reikalingas ir svarbus“, – pripažįsta visas aštuonias dienas darbus į šalį atidėjusi ir laiką mokymams skyrusi šiaulietė.

TURI IR TRŪKUMŲ, IR PRANAŠUMŲ

„Dabar pasaulyje viskas labai greitai keičiasi. Pandemija pridėjo savo korekcijų ir parenkant mokymo turinį. Pavyzdžiui, sporto vadybininkams tapo labai aktualus nuotolinis paraiškų rengimas. Nuotolinė mokymosi forma turi savų pranašumų – galime kviešti lektorius iš viso pasaulio, lengviau suderinti jų laiką, o ir patiems dalyviams netenka važinėti į Vilnių. Kontaktinis mokymas turi pridėtinės vertės, nes dalyviai pabendrauja tarpusavyje, randa bendrų taškų. Ateityje sieksime derinti abi – ir kontaktinę, ir nuotolinę mokymosi formą“, – planuoja LTOK užsienio ryšių direkcijos vadovė ir viena šių mokymų organizatorių Vaida Mačianskienė.

LTOK mokymai daugiausia finansuojami iš Olimpino solidarumo programos, tad jie privalo atitikti tarptautinius reikalavimus. Tam tikri reikalavimai keliami ir dalyviams: norintieji būti įtraukti į kursų ar seminarų lankytojus turi priklausyti konkrečiai tikslinei grupei, jiems reikia pateikti prašymus, informaciją apie savo patirtį, motyvacinį laišką, rekomendacijas.

OLIMPINIAME KELYJE IŠSILAIKO NE VISI

OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ PROGRAMĄ NUOLAT PAPILDO NAUJOS SPORTO ŠAKOS IR RUNGTYS. DAŽNIAUSIAI JOS ĮTRAUKIAMOS KARTU DIDINANČIŲ ŽAIDYNĖSE DALYVAUJANČIŲ SPORTININKŲ SKAIČIŲ. VIS DĖLTO PER ILGĄ ŠIUOLAIKINIO OLIMPINIO JUDĖJIMO ISTORIJĄ YRA NUTIKĘ IR PRIEŠINGAI – KELIOS SPORTO ŠAKOS NETEKO OLIMPINIO PRIPAŽINIMO.

ROLANDAS V.EIDVILAS

Virvės traukimas olimpinių žaidynių programoje pastarąjį kartą buvo 1920 m.

Olimpinio judėjimo vadovai priversti eiti nuolatiniu ieškojimų keliu. Suprantama, ypač daug kelių jiems teko išbandyti XIX amžiaus pabaigoje ir XX amžiaus pradžioje, kai olimpinės tradicijos dar nebuvo sukurtos, o nemažai sporto šakų dar tik formavosi.

Būtent tais laikais į olimpinių žaidynių programą pateko kelios sporto šakos, kurios vėliau buvo primirštos arba visai pamirštos. Žaidynių šeimininkai tais laikais į programą įtraukdavo sporto šakas ar rungtis, kurios būdavo paplitusios jų šalyje, bet kitose Europos dalyse ar juolab kituose žemynuose – beveik nežinomos. Kituose kraštuose kartais net nebūdavo toms sporto šakoms reikalingų aikščių ar įrangos, tad olimpinė programa vėl būdavo keičiama.

Kone geriausias pavyzdys – baskų pelota (žaidimas, kuriame susipynę teniso ir skvošo elementai). Pelota oficialiai į olimpinę programą buvo įtraukta tik per 1900 m. Paryžiaus žaidynes, o vėliau trejose žaidynėse – 1924 m. Paryžiaus, 1968 m. Meksiko ir 1992 m. Barcelonos – buvo pristatyta kaip parodomoji sporto šaka.

Kodėl būtent per šias žaidynes? Atsakymo toli ieškoti nereikia: per visą pasaulio pelotos pirmenybių istoriją keturių šalių – Ispanijos, Prancūzijos, Meksikos ir Argentinos sportininkai iškovojo 235 iš 242 aukso medalių. Didžiąjai pasaulio daliai šis baskų žaidimas yra didelė paslaptis.

Tik per 1900 m. Paryžiaus olimpinės žaidynes vienintelį kartą buvo surengtos kriketo, kroketo, bočės, ugniagesių sporto, aitvarų leidimo, sportinių balandžių lenktynės ir dar kelių sporto šakų varžybos. Tiesa, dabar Tarptautinis olimpinis komitetas daugelio šių varžybų kaip oficialios 1900 m. olimpinių žaidynių dalies nepripažįsta.

Kai 1904 m. olimpinės žaidynės pirmą kartą buvo surengtos JAV, Sent Luiso mieste, vyko dviejų tuo metu Šiaurės Amerikoje paplitusių žaidimų – lakroso ir rokės (amerikietiška kroketo atmaina) varžybos. 1908 m. Londono žaidynių rengėjai vieninteliai į olimpinę programą įtraukė raketes (teniso ir skvošo atmaina), sugrąžino delninį tenisą (pasaulyje vadinamą prancūzišku terminu „jeu de paume“) ir polą (komandinis raitelių žaidimas).

Polo olimpinis kelias – labai vingiuotas. Šis žaidimas net kelis sykus pateko į olimpinę programą, bet greitai iš jos būdavo pašalinamas. Polo varžybos vyko per 1900, 1908, 1920, 1924 ir 1936 m. žaidynes.

Panašus ir regbio likimas. Regbininkai olimpinėse žaidynėse varžėsi vos keturis kartus (1900, 1908, 1920 ir 1924 m.). Klasikinis regbis ir dabar nėra olimpinė sporto šaka, tačiau 2016 m. į olimpinę programą buvo įtraukta šio žaidimo atmaina septynetų regbis.

Per ankstyvasias olimpinės žaidynes buvo surengtos kelių variklinių sporto šakų varžybos. 1900 m. Paryžiaus žaidynėse vyko kelių rūšių automobilių, sunkvežimių (tarp jų – ugniagesių automobilių), motociklų bei variklinių valčių lenktynės. TOK ir šių varžybų nepripažįsta oficialia olimpinės programos dalimi.

Variklinių valčių lenktynės taip pat buvo surengtos per 1908 m. Londono žaidynes. Oficialiai šios varžybos laikomos vienintele olimpinių žaidynių programoje buvusia varikline sporto šaka.

Nors XX amžiaus pirmaisiais dešimtmečiais automobilių, motociklų, variklinių valčių, vėliau ir aviacijos sportas Europoje bei Šiaurės Amerikoje buvo pašėlusiai populiarus, pasaulio sporto

1912 m. šuolio iš vietos olimpinis čempionas tapo amerikietis P.Adamsas

Pastarąjį kartą baskų pelota buvo pristatyta kaip parodomoji sporto šaka 1992 m. Barselonos žaidynėse

Lakrosas 1948 m. Londono olimpinėse žaidynėse buvo parodomoji sporto šaka

1908 m. polo olimpiniai čempionai britai

vadovai nusprendė į olimpinių žaidynių programą neįtraukti sporto šakų, kuriose rezultatus labiausiai lemia ne žmogaus fizinė pastanga.

Iš olimpinės programos dingo nemažai savitų rungtių. Tik per 1900 m. olimpines žaidynes šauliai varžėsi šaudymo į gyvus bandžius rungtyje, o jojikai – kurio žirgas peršoks aukščiau ir toliau, tik 1904 m. olimpinėse žaidynėse buvo nėrimo į tolį rungtis (sportininkai turėjo per minutę arba kol pakils iš vandens kuo toliau nunerti nejudindami galūnių).

Kelios rungtys gyvavo ilgiau, bet taip pat nesulaukė šių dienų. Ketverių olimpinių žaidynių gimnastikos varžybose buvo kopimo virve rungtis (1896, 1904, 1924 ir 1932 m.), nuo 1900 iki 1912 m. lengvaatlečiai šoko į tolį ir aukštį iš vietos, dukart buvo surengtos ir trišuolio iš vietos varžybos. Dviračių treko olimpinėje programoje labai ilgai – nuo 1908 iki 1972 m. vyko 2 km tandemų (dvielių dviračių) lenktynės.

Tarp išbrauktų rungtių pateko ir virvės traukimas. Nors dabar virvės traukimas yra atskira sporto šaka, XX amžiaus pradžioje jis buvo laikomas lengvosios atletikos rungtimi. Virvės traukimo varžybos vyko penkeriose iš eilės olimpinėse žaidynėse nuo 1900 iki 1920 m., bet prieš 1924 m. Paryžiaus žaidynės TOK nusprendė sumažinti rungtių skaičių ir virvės traukimas neteko olimpinės teisės (beje, tuomet iš žaidynių programos keliems dešimtmečiams buvo išbraukta net ir tokia klasikinė sporto šaka, kaip šaudymas iš lanko).

Kelios buvusios olimpinės sporto šakos nenugrimzdo užmarštin ir tikisi vėl grįžti į olimpinių žaidynių programą. Tą jau padarė gol-

fas, kurio olimpinės varžybos vyko 1900 ir 1904 m., bet paskui buvo sugrąžintos tik praėjus daugiau nei šimtmečiui – 2016-aisiais. Dabar viltis pasekti golfo pavyzdžiu puoselėja virvės traukimo, kriketo, polo, baskų pelotos, lakroso entuziastai.

Tarptautinis olimpinis komitetas yra numatęs pagrindinius kriterijus, pagal kuriuos sporto šakos gali patekti į olimpines žaidynes. Pamatinis kriterijus – sporto šakai privalo vadovauti Olimpines chartijos besilaikanti tarptautinė federacija, be to, ji turi būti paplitusi visame pasaulyje. Taip pat atsižvelgiama į tai, kad sporto šaka būtų patraukli televizijai ir žiniasklaidai, į jaunimo susidomėjimą, lyčių lygybę ir kitus aspektus.

Virvės traukimo, kriketo, polo ir baskų pelotos tarptautinės federacijos yra įtrauktos į TOK pripažįstamų tarptautinių federacijų sąrašą. Pasaulio lakroso federacijai 2018 m. buvo suteiktos parengiamosios teisės.

Vis dėlto būtent lakroso perspektyvos šiuo metu atrodo geriausiai. Pasaulio lakroso federacija yra viena sparčiausiai besiplečiančių tarptautinių sporto organizacijų (2002 m. turėjo tik 18 narių, 2012 m. – 45, 2021 m. vasaros pradžioje – jau 72), o praėjusiose pasaulio lakroso pirmenybėse dalyvavo net 46 komandos. Pasaulio lakroso federacijai nuo 2018 m. priklauso ir Lietuvos lakroso federacija.

Tiesa, Lietuvos lakroso federacijos veikla yra labai vangiai. Priešingai nei Lietuvos virvės traukimo federacijos. Mūsų šalies sportininkai nuolat dalyvauja svarbiausiose tarptautinėse virvės traukimo varžybose ir pasiekia neblogų rezultatų.

4F

OFICIALUS RĖMĖJAS

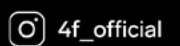
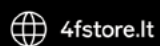
LIETUVOS
OLIMPINĖ
KOMANDA

LTeam
OLYMPIC
RINGS

MŪSŲ PARDUOTUVĖS

PPC „OZAS“ , VILNIUS
PLC „PANORAMA“ , VILNIUS
PPC „AKROPOLIS“ , KLAIPĖDA
PPC „AKROPOLIS“ , ŠIAULIAI
PPC „AKROPOLIS“ , KAUNAS
PLC „MEGA“ , KAUNAS

VYKDOMASIS KOMITETAS RINKOSI Į GYVĄ POSĖDĮ

Liepos 14 d. pirmą kartą po ilgos pertraukos ir nuotolinių susitikimų į LTOK rinkosi Vykdomojo komiteto nariai. Vykdomojo komiteto posėdžio metu papildytas olimpinų stipendininkų sąrašas ir patvirtinta pirmojo pusmečio biudžeto apyskaita. Olimpinė stipendija skirta lengvaatlečiui Gediminui Truskauskui, Tokijo olimpinėse žaidynėse dalyvaušančiam 200 m bėgimo rungtyje.

Posėdyje buvo patvirtintos LTOK ir Lietuvos olimpinio fondo (LOF) 2021 m. pirmojo pusmečio biudžeto apyskaitos. Iš viso per pirmąjį pusmetį LTOK pajamos siekė 7 mln. 141 tūkst. eurų, o išlaidos – 6 mln. 266 tūkst. eurų. Daugiau nei 83 proc. šios sumos buvo skirta olimpiniam sportui finansuoti.

„Pirmąjį pusmetį biudžetas buvo vykdomas pagal planą“, – sakė LTOK išdinininkas Darius Čerka.

LOF pajamos pirmąjį pusmetį siekė 617 tūkst. eurų, išlaidos – 453 tūkst. eurų.

„Kaip ir kiekvienais olimpiniais metais, jaučiame išaugusį rėmėjų aktyvumą. Viskas vyksta pagal metinį veiklos planą. Nepaisant pandemijos iššūkių, mūsų partneriams sekasi puikiai, o tai užtikrina ir sklandžią LOF veiklą. Antrąjį šių metų pusmetį turėsime daug unikalių renginių ir projektų, kuriuos, tikiuosi ir tikiu, įgyvendinsime visa apimtimi ir pagal aukščiausios kokybės standartus“, – sakė LOF direktorius Mantas Marcinkevičius.

Vykdomasis komitetas taip pat patvirtino Lietuvai Tokijo olimpinėse žaidynėse atstovausiančios delegacijos sudėtį. Žaidynėse dalyvaus 37 sportininkai, 2 treniruočių partneriai, 34 treneriai ir aptarnaujantis personalas, 16 medikų ir 9 delegacijos nariai. Iš viso 98 asmenys.

Tiesa, liepos 18 d. paaiškėjo, kad mūsų šalies olimpinė rinktinė bus dar gausesnė. Dėl antidopingo taisyklių pažeidimo perrikuotai Rusijos porinei keturvietai atsisakius olimpinio kelialapio, vieta Tokijo olimpinėse žaidynėse pasiūlyta Lietuvai, atrankos varžybose likusiai trečioje vietoje.

Lietuvai Tokijo olimpinėse žaidynėse turėtų atstovauti Martynas Džiaugys, Armandas Kelmelis, Dominykas Jančionis ir Dovydas Nemeravičius. Pastarasis jau anksčiau į Japoniją nuvyko kaip porinės dvivietės treniruočių partneris. Taip pat į žaidynes vyksta porinės keturvietės atsarginis irkuotojas Giedrius Bieliauskas.

Patvirtinta ir atnaujinta Lietuvos kilnaus sportinio elgesio komiteto sudėtis. Lilianą Bugailiškytę-Lideikienę komitete pakeitė Lietuvos nacionalinės UNESCO komisijos sekretoriato mokslo programų koordinatore Dovilė Lozovska.

APTARĖ BENDRADARBIAVIMĄ SU LSFS

Liepos 1 d. Lietuvos tautinio olimpinio komiteto vadovai susitiko su Lietuvos sporto federacijų sąjungos (LSFS) prezidiumo nariais. Susitikimo metu aptarta Lietuvoje susiklosčiusi sporto padėtis ir didžiausią nerimą keliantys klausimai. Taip pat aptarti tolesni bendradarbiavimo veiksmai. Į antrąjį susitikimą LTOK ir LSFS prezidiumo nariai susirinks rugsėjį, po Tokijo olimpinų žaidynių.

Susitikimo metu LTOK prezidentė olimpinė čempionė Daina Gudzinevičiūtė už nuopelnus sportui 50 metų jubiliejaus proga apdovanojo Lietuvos kerlingo asociacijos generalinį sekretorių, LSFS narį Vygantą Zaliecką.

Naujieji LSFS prezidiumo nariai ir prezidentas Darius Šaluga buvo išrinkti balandžio pabaigoje vykusiuose LSFS rinkimuose.

KOMISIJA PRADĖJO DARBĄ

LTOK sporto specialistų kvalifikacijos kėlimo komisija, kuriai pirmininkauja LTOK užsienio ryšių direktorė Vaida Mačianskienė, į pirmąjį posėdį susirinko birželio 28 d. Pagrindinis susitikimo tikslas – supažindinti komisijos narius, kaip LTOK prisideda prie sporto specialistų kvalifikacijos kėlimo.

„LTOK turi Švietimo direkciją, tad daug kas mano, jog būtent ji turėtų užsiimti šiais klausimais. Tačiau Švietimo direkcijos misija yra kita – ji užsima olimpinų vertybių sklaida nuo darželių iki mokyklų ir kitomis veiklomis. O su sporto specialistais – pradėdant treneriais, sportininkais, vadybininkais ir kitais – dirba Užsienio ryšių direkcija“, – užduočių pasidalijimo takoskyrą nubrėžė V.Mačianskienė.

Posėdyje taip pat buvo aptarti svarbūs darbai – Olimpinio solidarumo programos, projektai, kuriuos finansuoja Europos Komisijos „Erasmus +“ programa, o jų koordinatorių arba partneris yra LTOK.

Daugiausia diskusijų kilo dėl Olimpinio solidarumo projektų, nes nemažai federacijų nori pasinaudoti galimybe gauti finansavimą ir organizuoti techninius sporto šakų trenerių kursus, tobulinti federacijų veiklą ir gauti individualias stipendijas trenerių kvalifikacijai kelti.

„Buvo įvardytos pačios aktyviausios praėjusio laikotarpio federacijos, tik penkiolika jų atsiliepė į kvietimą teikti paraiškas šiam keturmečiui, ne visos pateikė visus reikiamus dokumentus, tad buvo nuspręsta skirti daugiau laiko – kvietimus paraiškoms papildyti išsiųsime. Tada ruošime individualias programas, kurias teiksime Olimpiniam solidarumui, ir bendradarbiausime su atitinkamomis tarptautinėmis federacijomis, kad skirtų savo ekspertus“, – pasakojo produktyviai posėdžiavusios komisijos pirmininkė.

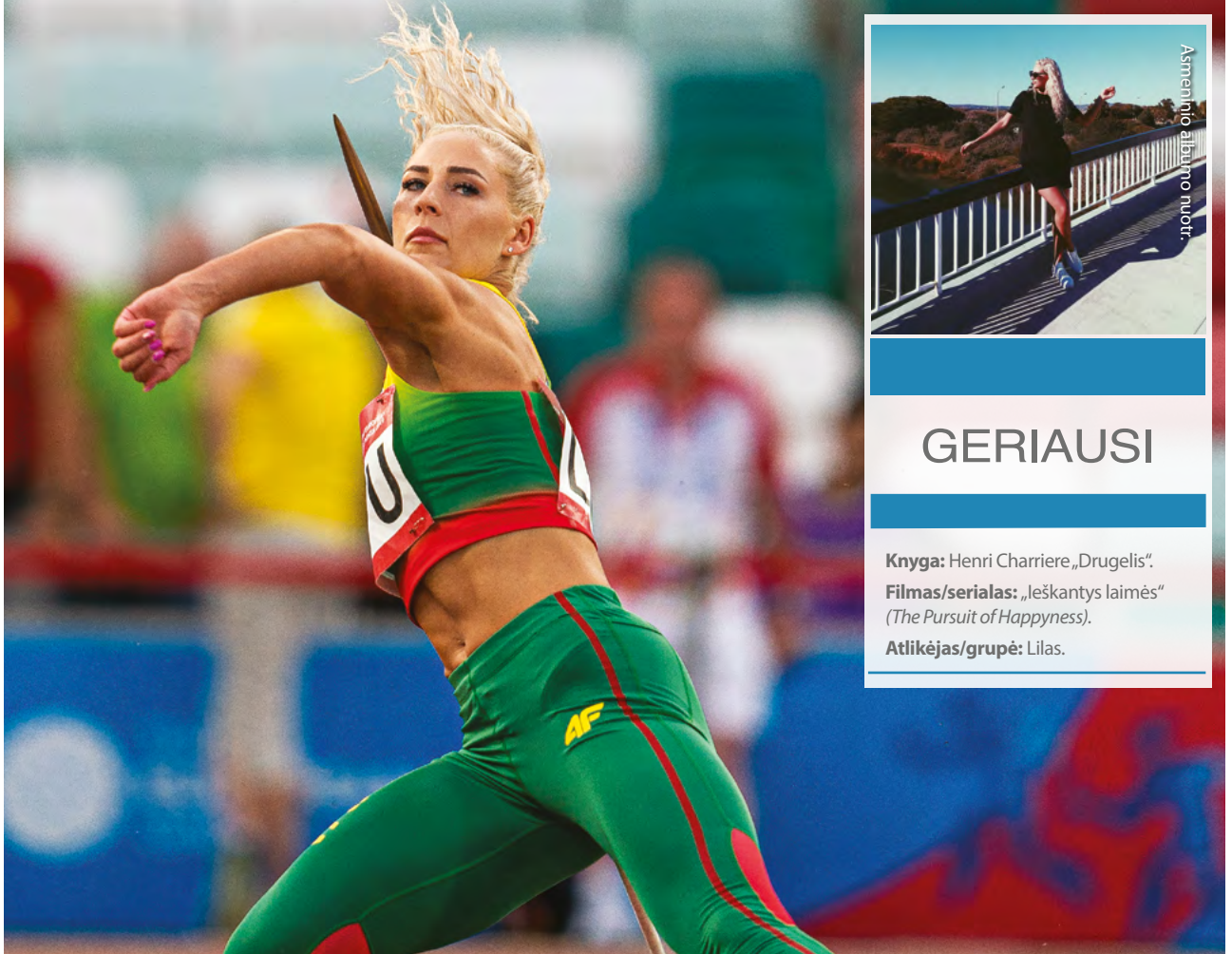
LTOK sporto specialistų kvalifikacijos kėlimo komisija: pirmininkė – LTOK užsienio ryšių direktorė dr. V.Mačianskienė; posėdyje dalyvavę nariai: Aida Gaišauskienė – Lietuvos sporto universiteto Žinių ir inovacijų perdavimo departamento direktorė ir Lietuvos fechtavimo federacijos atstovė, Saulius Ritteris – LTOK sportininkų komisijos atstovas, Dainius Tamulevičius – Lietuvos savivaldybių sporto padalinių asociacijos atstovas ir Kaišiadorių savivaldybės švietimo ir sporto paslaugų centro direktorius, komisijos sekretorė Agnė Vanagienė – LTOK olimpinio sporto direktoriaus pavaduotoja.

NEGALI GYVENTI BE MUZIKOS

GERIAUSIA LIETUVOS IETIES METIKĖ LIVETA JASIŪNAITĖ, KURI NETRUKUS ĮGYVENDINS VIENĄ SAVO SVAJONIŲ – DEBIUTUOS OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE, MĖGSTA IR KNYGAS PASKAITYTI, IR FILMUS PAŽIŪRĖTI, O BE MUZIKOS NEGALETŲ GYVENTI.

DOMINYKAS GENEVIČIUS

Vytauto Dranginio nuotr.

GERIAUSI

Knyga: Henri Charriere „Drugelis“.

Filmas/serialas: „Ieškantys laimės“
(*The Pursuit of Happiness*).

Atlikėjas/grupė: Lilas.

Lengvaatletė šypsosi: „Galėčiau knygų neskaityti, galėčiau filmų nežiūrėti, bet muzika man yra būtina.“

SU KNYGOMIS – Į STOVYKLAS

LJasiūnaitė prisipažįsta, kad skaito tik popierines knygas. Ją žavi kūriniai, paremti tikromis istorijomis, o knygos su ja keliauja į treniruočių stovyklas.

„Vaikystėje nelabai patikdavo skaityti knygas, tai būdavo greičiau priverstinis užsiėmimas, nes mokykloje reikėjo tą daryti. Šiuo metu, kai turiu laisvo laiko, knygų neatsisakau. Mano atradimas – knygos „Drugelis“ ir „Dukra“. Mėgstu knygas pagal tikras istorijas, taip pat romanus ir psichologines knygas. Paprastai skaitau išvykusi į stovyklas, kai būnu tik aš ir trenerė. Tada knygoms randu laiko. Sezono metu namie laisvo laiko beveik nebūna, todėl ir knygos būna padėtos į šoną“, – pasakoja LJasiūnaitė.

ŽAVI ISTORINIAI FILMAI

Lengvaatletė atskleidžia, kad jai emocijas sukelia filmai, turintys istorinių motyvų.

„Gerų filmų yra tikrai labai daug. Labiausiai patinka taip pat parem-

ti tikromis istorijomis. Tas pats „Drugelis“ yra ir filmas, kuris irgi labai patiko. Sužavėjo filmai „Ieškantys laimės“ ir „Narsioji širdis“. Rekomenduoju juos pažiūrėti, – siūlo LJasiūnaitė. – Dažniausiai filmus žiūriu dienomis arba vakarais prieš miegą. Paprastai tą darau per kompiuterį.“

TRENIRUOTĖS – SU MUZIKINIU FONU

leties metikė yra neatsiejama nuo muzikos. Ji prisipažįsta, kad muzika turi groti fone, nes jos sporto šaka yra techninė ir treniruotės metu reikia bendrauti su trenerė.

„Muzika lydi mane kiekvieną dieną. Muzikos visada klausomės treniruočių metu. Nepasakyčiau, kad turiu vieną konkretų mėgstamiausią stilių. Klausau labai įvairių muziką – tiek užsienio, tiek lietuvių. Iš Lietuvos atlikėjų man labai patinka Lilas, o mėgstamų užsieniečių yra labai daug. Klausau ir rusišką muziką“, – sako LJasiūnaitė.

Sportininkė prieš keletą metų yra dalyvavusi Radistų festivalyje. Nors ten jai patiko, ji nėra tokių masinių renginių gerbėja. „Nelabai mane domina festivaliai. Dažniausiai nusprendžiu kitaip praleisti laiką“, – sako ieties metikė.

 **EURO
VAISTINĖ**

jauskitės gerai

**OLIMPINĖS
KOMANDOS
VAISTINĖ**

**JEI SIRGTI,
TAI TIK UŽ LIETUVĄ!**